

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 526

Vineri 24 iulie 1959

12 pagini 25 bani

Rod al înaintării noastre spre socialism

O nouă dovadă a grijii partidului față de cei ce muncesc

De pe culmile pe care s-a ridicat în cei 15 ani de la eliberarea patriei de sub jugul fascist, poporul nostru muncitor privește cu justificată mândrie, cu nefermă încredere în viitorul luminos pe care-l făurește sub conducerea înțeleaptă a partidului, uriașa transformare socialistă a țării. Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c. și Hotărârea acestei plene — documente de o deosebită importanță în viața oamenilor muncii de la noi din țară — fac un strălucit și cuprinzător bilanș al marilor înfăptuiri din viața patriei și deschid în față perspectiva mersului nostru înainte.

Fiecare din cifrele citate cu privire la nivelul și ritmul de dezvoltare a economiei noastre socialiste, fiecare dată comparativă față de trecut ne umple inimile de bucurie.

Cum să nu ne mindrim cu faptul că industria socialistă obține într-un singur trimestru al anului 1959 o producție mai mare decit cea a întregului an 1958? Atit industria cit și agricultura noastră socialistă se dezvoltă impetuos. Ritmul de dezvoltare a industriei noastre dovedește de pe acum că sarcina trasată de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la creșterea producției industriale va fi îndeplinită, iar pentru o serie de produse de bază chiar depășită.

Toate aceste succese pe care energia și forțele creatoare ale întregului nostru popor muncitor le-au făurit își găsesc o puternică concretizare în dezvoltarea continuă a nivelului vieții materiale și culturale a oamenilor muncii.

„Consolidarea regimului democrat-popular — arată tovarășul Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c. — realizările de însemnătate istorică obținute în dezvoltarea forțelor de producție accelerează ritmul dezvoltării relațiilor de producție socialiste în țara noastră și asigură creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. a-căvărâșii stăpini ai țării și ai bogățiilor ei”.

Grija și atenția permanentă a partidului și guvernului îndreptată către ridicarea necontenită a nivelului de trai al întregului popor muncitor s-au materializat puternic în Hotărârea Plenarei din 13-14 iulie a.c. privind majorarea salariilor tarifare ale tuturor categoriilor de salariați, majorarea pensiilor și reducerea prețurilor de vânzare la peste 50% de sortimente de produse industriale și alimentare. Hotărârea prevede majorarea salariilor muncitorilor în medie cu 10%, majorare care împreună cu reducerea impozitului pe salarii va constitui o creștere a salariului net al acestora în medie cu 14%. De asemenea, se vor majora substanțial, cu 20% în medie, salariile tarifare ale maștrilor și vor crește, în medie cu 8%, salariile personalului tehnico-ingineresc și administrativ.

(Continuare în pag. 2)

Adunări însuflețite

Măsurile hotărâte de Plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c., în vederea continuei îmbunătățiri a nivelului de trai al celor ce muncesc au prilejuit și în rindul cadrelor didactice numeroase manifestări de dragoste și recunoștință față de partidul clasei muncitoare.

În ziua în care presa a publicat materialele plenarei, învățătorii și profesorii din raionul N. Bălcescu s-au întrunit în adunări să discute și să-și manifeste împreună bucuria pe care le-a adus-o Hotărârea.

Fiecare pedagog care a luat cuvîntul în aceste adunări a subliniat faptul că oamenii muncii din școli simt prețuirea și încrederea ce le-o acordă partidul și statul nostru.

Pedagogii mai în vîrstă s-au dus cu gîndul la viața lor grea și plină de umilințe din trecut. În adunări se aflau și tineri. Ei n-au cunoscut anii grei despre care au vorbit vîrstnicii, căci au avut fericirea să crească în anii noștri, cînd munca omului este prețuită, răsplătită. Profesorul Mirea Mihăilă care este de-abia la început de carieră, a simțit din plin grija pe care partidul o arată față de cadrele didactice. „Ca student — a relatat el — am beneficiat de cămin și cantină

gratuite. Mie ca și altor mii de studenți statul ne-a purtat de grijă, ne-a ajutat să ne formăm, să ne dezvoltăm armonios. Acum, ca tînăr profesor, iată că mă pot bucura de o situație materială bună care îmi va permite ca în continuare să mă ocup de buna mea pregătire profesională”.

Învățătorul Mihai Plăeșu mai are pușini ani de muncă la catedră. Cum e și firesc, el s-a gîndit la anii lui de bătrînețe, pentru care, așa cum a subliniat și el, partidul a avut grijă. Învățătorii și profesorii care și-au închinat viața întreagă școlii vor avea pensii care să le asigure o bătrînețe lipsită de griji.

Din cuvîntul multora dintre învățătorii și profesori s-a desprins recunoștința ce o poartă partidului, dublată de dorința de a munci cit mai bine pentru a contribui cu realizări însemnate, la construcția socialismului în patria noastră.

Publicarea documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c. a fost primită cu mare însuflețire de cadrele didactice aflate la cursul de economie politică și socialism-științific de la Predeal. În cadrul adunării care a avut loc cu această

ocazie, profesorii și-au arătat recunoștința pentru grija permanentă pe care partidul și guvernul nostru o poartă pedagogilor. Ei și-au manifestat dragostea și atașamentul față de regimul nostru democrat-popular și față de Partidul Muncitoresc Român și s-au angajat să folosească toate mijloacele pe care le au la îndemînă pentru ridicarea continuă a nivelului lor profesional și politic, pentru îmbunătățirea activităților lor pedagogice.

Hotărîși să contribuie și mult la construirea socialismului în patria noastră, un mare număr dintre cursanții și-au luat angajamentul să participe la munca patriotică pe șantierete orașului Predeal.

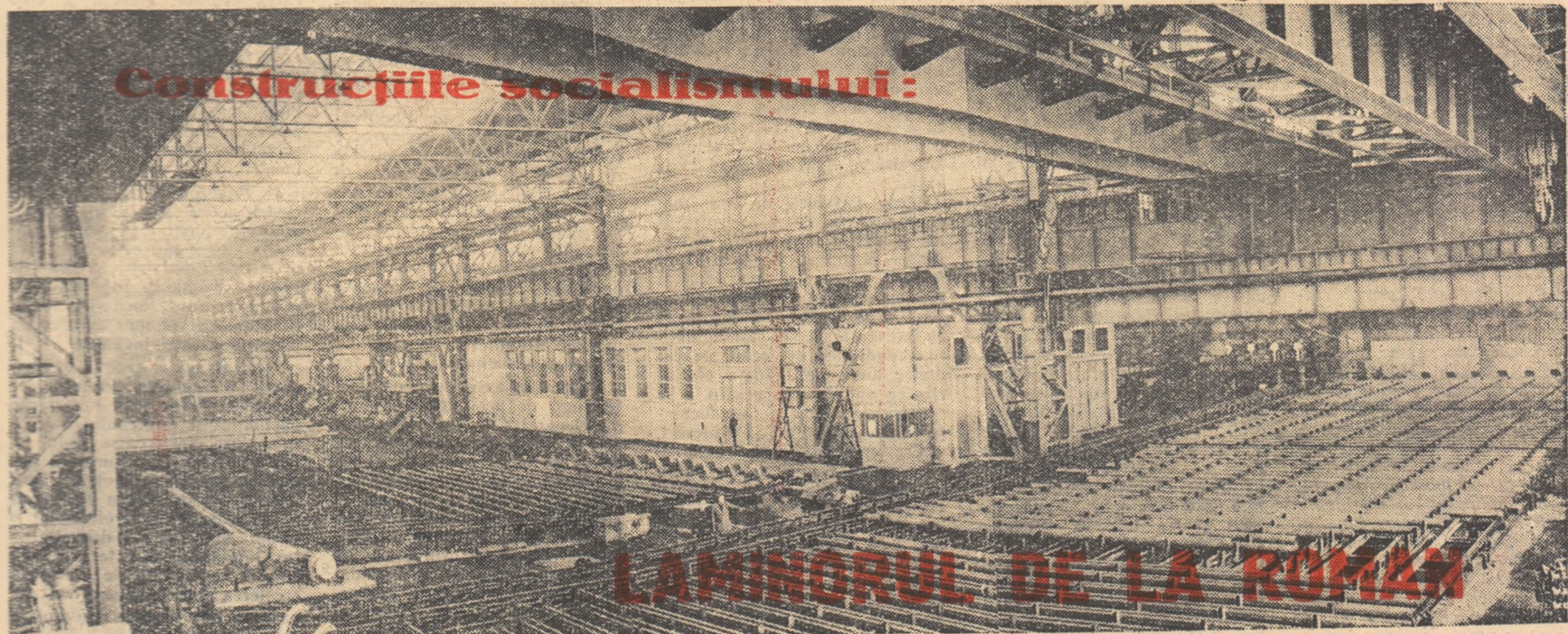
În cadrul cursurilor a fost organizată studierea temeinică a documentelor plenarei, care alături de celelalte documente ale partidului nostru contribuie la educarea marxist-leninistă a cadrelor didactice.

Cînd au luat cunoștință de conținutul documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c., un mare număr de cadre didactice din diferite regiuni ale țării, care urmează

(Continuare în pag. 2)

Profesori, învățătorii și educatorii Muncii neobosit pentru educarea copiilor, elevilor și studenților în spiritul dragostei față de muncă și învățatură! Ajutați-i să devină buni specialiști, cetățeni conștienți, luptători activi pentru progresul patriei noastre socialiste, pentru progresul omenirii! Ridicați-vă necontenit nivelul pregătirii marxist-leniniste!

(Din „Chemările C. C. al P. M. R. cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist“)

Construcțiile socialismului:

LA MINORUL DE LA ROMÂN

In întâmpinarea lui 23 August

În centrul muncitoresc Orlat-Sibiu, se lucrează intens la finalizarea noii școli care va fi terminată până la 23 August și va fi dată în folosință o dată cu începerea noului an școlar. Pe șantierul ei lucrează alături de constructori și cadrele didactice, elevii și un mare număr de părinți.

Utemiștii de la Casa de cultură din Miercurea Niraj, raionul Tg. Mureș, lucrează cu multă înzestrare în brigăzile de muncă patriotică. În numai 45 de zile de la înființarea brigăzilor, membrii acestora au plantat 6.775 de puieți, au săpat 120 mc de pământ la canalul Vițco, au deschis drumuri prin pădure, detrișând peste 600 m.p. teren, au executat aproape toată munca necalificată ce s-a prestat la șantierul Casei de cultură școlară din localitate.

Fiecare membru al brigăzii intenționează ca în perioada vacanței de vară să ajungă la cel puțin 100 de ore de muncă voluntară.

De curând, la Școala medie nr. 1 din Sf. Gheorghe a avut loc o șezătoare literară închinată celei de a 15-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, șezătoare organizată de profesorii și elevii români și maghiari ai școlii.

Eleva Paraschiva Vargha din clasa a X-a a vorbit în limba maghiară despre creația poezilor români de după 23 August 1944, iar eleva Maria Oltoana din clasa a X-a a prezentat în limba română creația de după eliberare a poezilor de naționalitate maghiară din Republica Populară Română. Elevii români și maghiari au recitat poezii traduse în limba română și maghiară din Mihail Beniuc, Alexandru Toma, Horvath Imre, Maria Banuș, Létay Lajos, Eugen Frunză.

Din bogatul program al Clubului Sindicatului Muncitorilor din învățământ din București am reținut ciclul de conferințe organizat în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. În fiecare miercuri și sâmbătă, în grădina de vară a clubului, vor avea loc conferințe urmate de filme artistice și documentare. Sâmbătă 26 iulie se va ține conferința „Dezvoltarea științei și culturii în R.P.R. în anii de democrație populară”, iar la 29 iulie conferința „Rolul armatei sovietice în eliberarea țării noastre de sub jugul fascist”. Pe data de 1 august a.c. cadrele didactice vor putea asculta o interesantă expunere intitulată „Pe litoralul Mării Negre”, iar la 5 august alta, intitulată „Privind harta patriei după 15 ani de la eliberare”. În seara zilei de 8 august va avea loc simpozionul „Literatura nouă în R.P.R.” în cadrul căruia se va vorbi despre eroul principal al literaturii noastre noi: comunistul, despre oameni noi în literatura noastră de după 23 August și despre tinerii poeți ai literaturii noastre. O seară de filme românești artistice și documentare realizate după 23 August va avea loc la 12 august. Ciclul de conferințe va continua cu expunerile „Creșterea prestigiului R.P.R. pe plan internațional” — la 15 august — și „Contribuția României la războiul anti-fascist” — la 19 august.

PREGATIRI PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

Muncă voluntară

Dirjecțiunea Școlii de 7 ani nr. 9 din comuna Lacul Dulce, raionul Brăila, a mobilizat întregul colectiv de profesori ai școlii la diferite munci voluntare, la curățenia generală a școlii, la amenajarea localului. În acest fel, școala a terminat pregătirile pentru noul an școlar încă de la data de 25 iunie.

Intense pregătiri

La Școala medie mixtă din Bistrița se fac pregătiri în vederea deschiderii noului an școlar. Unele lucrări, cum sint amenajarea atelierelor de lăcătușărie și tipărire, nivelarea curții și lărgirea terenului de sport au început de mult.

Elevii celor trei secții ale școlii — români, maghiari și germani — cu utemiștii în frunte, sint mândri că pot contribui activ la efectuarea acestor lucrări. Datorită muncii lor voluntare școala a realizat o economie de circa 20.000 lei. Prin valorificarea acestor economii se vor putea aduce noi îmbunătățiri localului școlii.

Un nou tip de școli

În anul școlar 1959-1960 va lua ființă un nou tip de școli de meserii: școlile de gospodărie. Ele vor funcționa pe lângă școlile profesionale și de cultură generală.

În aceste școli, se primesc prin examen de admitere absolvenți a 7 clase elementare. Cursurile au o durată de 3 ani, în care timp elevii vor căpăta numeroase și temeinice cunoștințe teoretice și practice de gospodărie. Absolvenții vor putea lucra în diferite unități ale trusturilor de alimentație publică.

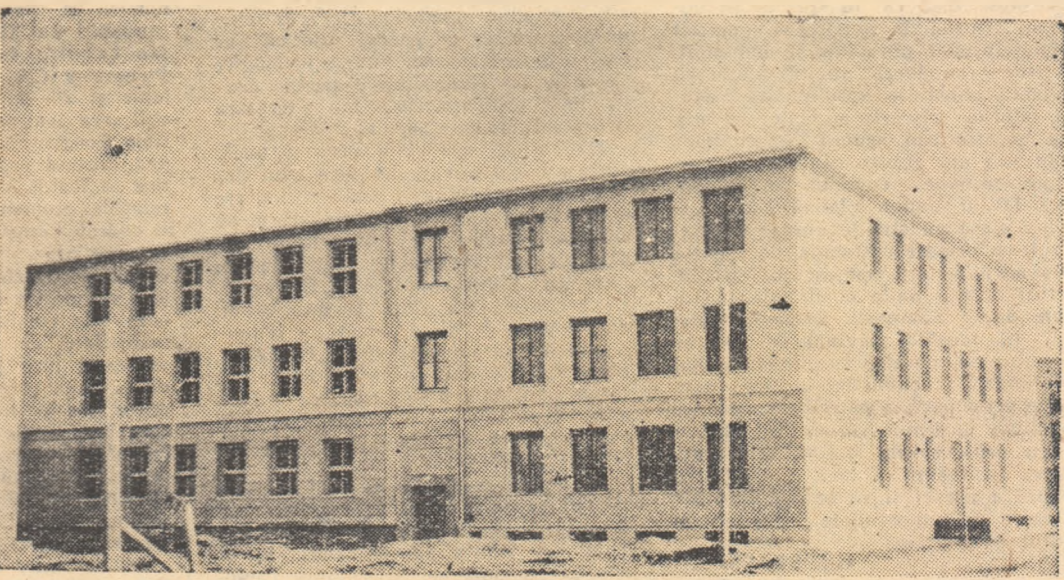
Programe și manuale noi

Pe baza modificărilor făcute în planurile de învățământ, Direcția pedagogică din Ministerul Învățământului și Culturii a elaborat o serie de programe noi și, în colaborare cu Editura didactică și pedagogică, a pregătit apariția unor manuale noi semnate de profesori fruntași. Respectivul programe și manuale urmăresc să asigure într-o măsură tot mai mare legătura cu producția, cu realizările regimului nostru democrat-popular și să întărească educația patriotică a elevilor. În elaborarea lor s-a urmărit evitarea supraîncărcării elevilor.

Pentru clasele V-VII au fost pregătite și se găsesc sub tipar programele de limbă română și lecturi literare, fizică, chimie, geografie, limba rusă, cunoștințe elementare de producție industrială și lucrări practice de atelier.

Programe noi au fost elaborate și pentru clasele VIII-XI la fizică, chimie, literatură română, pentru clasele a IX-a și a XI-a la geografie și pentru clasa a VIII-a la istorie. În curând ele vor ieși din tipografie și vor fi difuzate școlilor.

Unele dintre manualele noi au și apărut. Până acum au ieșit de sub tipar 236 titluri de manuale școlare pentru școlile de cultură generală, școli profesionale și tehnice. De curând, s-au pus chiar în rețeaua de difuzare Abecedarul, Zoologia pentru clasa a VI-a, Geografia R.P.R. clasa a VI-a, Manualul de lecturi literare pentru clasele V-VI, Anatomia de clasa a X-a și Geologia de clasa a XI-a. Manualele de Istoria R.P.R. pentru clasele IV și VII sint la tipar. Așteaptă să fie tipărite și manualele de limbă rusă pentru clasele V și VI, de fizică și de chimie pentru clasa a XI-a. A fost revizuit manualul de geografie pentru clasa a V-a căruia i s-au adus îmbunătățiri prețioase.

Școală nou construită în cartierul Floreasca din Capitală; ea va fi dată în folosință în noul an școlar.

PRACTICA ÎN PRODUCȚIE, mijloc de educare patriotică

Practica în producție desfășurată între 15-26 iunie a.c. a oferit largi posibilități de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist.

Contactul direct al elevilor cu mașinile, cu tehnica nouă, cu muncitorii și cu realizările lor, într-un cuvânt cu viața din uzină, a contribuit într-o mare măsură la educarea admirației lor față de realizările oamenilor muncii, i-a îndemnat parcă să lucreze cu mai multă seriozitate pentru a fi și ei folositori patriei.

În cursul anului școlar adeseori s-au vorbit elevilor la lecții despre inovații, despre lupta pentru o înaltă productivitate, despre realizarea de economii, despre rolul tehnicii celei mai avansate pentru ușurarea muncii și creșterea rapidă a volumului producției industriale. Elevii noștri au înțeles mai limpede și mai adânc însă toate acestea atunci când le-au cunoscut direct în timpul practicii efectuate la uzina „Mao Tze-dun” din Capitală.

La secția turnătorie-otel, bunăoară, școlarii au văzut cum muncitorii pun la ridică productivitatea muncii ei introducând o metodă nouă de uscare, folosind în acest scop bioxidul de carbon. Metoda este deosebit de avantajoasă pentru că reduce timpul de uscare de la citeva ore la citeva minute. Școlarii au aflat că datorită utilizării acestei metode productivitatea muncii a crescut cu sută la sută, iar câștigul mediu al muncitorilor a sporit cu aproximativ 20 la sută.

La secția montaje, muncitorii au arătat copiilor că uzina fabrică utilaje pentru străinătate: „Priviți, reduceți aceste sânt pentru Argentina. Ele vorbesc peste hotare despre ceea ce putem face noi, acum, sub conducerea partidului”. Și multe din produsele uzinei au depășit astăzi granițele țării. Ele pleacă spre U.R.S.S., China, Coreea, Vietnam, Albania, Iugoslavia, India și Argentina.

La secția sculărie, mecanică ușoară, ca și la alte secții elevii au fost mândri că lucrează, alături de muncitori, la strunguri și mașini produse în uzinele patriei noastre. În toate secțiile întreprinderii au întâlnit, de pildă, strunguri cu marca fabricii „Iosif Rangheș” din Arad. Acestea le-a înțărît încrederea în industria noastră socialistă, le-a sporit mândria patriotică pentru minunatele realizări ale tinerei noastre industrii socialiste.

La secția mecanică grea elevii s-au găsit în fața unor mașini enorme, de înaltă tehnicitate. Muncitorul are doar sarcina să le supravegheze aparatele de măsură și de control. Școlarii au constatat cât de ușoară, frumoasă și interesantă a devenit munca în producție, când muncitorul are pregătirea necesară să minuiască o asemenea mașină perfectă, pusă la dispoziția lui prin grija partidului nostru pentru ușurarea muncii muncitorilor.

De asemenea, în secția de turnătorie copiii au mai putut vedea o macara electromagnetică transportând spre

cuptoare fierul vechi. Muncitorii le-au arătat elevilor că în bună măsură fierul a fost colectat de școlari prin muncă voluntară și că aportul lor la realizarea de economii, la creșterea producției de oțel a patriei noastre este destul de însemnat. Știind că fierul din care vor ieși bunuri utile societății a fost colectat cu propriile lor mâini, elevii i-au ajutat cu și mai mult elan pe muncitori la introducerea lui în cuptoare. Am credința că astfel uzina a contribuit la creșterea entuziasmului elevilor pentru strângerea fierului vechi și că pe viitor copiii vor colecta acest material în cantități și mai mari.

Trebuie spus că integrându-se în ritmul de muncă al uzinei, prețutindeni — la secția turnătorie, sculărie, mecanică ușoară — elevii noștri au cerut să li se fixeze norme de lucru și s-au luat la întrecere pentru a depăși aceste norme. După fiecare perioadă de lucru de trei ore, elevii mă întâmpinau cu exclamația de bucurie: „Am depășit norma”.

Deosebit de educativ pentru școlari a fost momentul când conducerea uzinei a făcut istoricul dezvoltării uzinei. Construită în 1904, ea a fost proprietatea unui concern. Uzina avea în 1938, deci după 34 de ani de la crearea ei, doar 784 salariați. În 1955 numărul salariaților a crescut la 2.462, iar astăzi este cu mult mai mare. În anii noștri, uzina s-a completat cu secții noi, are o cantină mare, o policlinică înzestrată cu cele mai mo-

derne mijloace sanitare, posedă teren de sport, școală pentru pregătirea noilor cadre de muncitori etc.

Pot spune că fiecare colț al uzinei a venit în sprijinul educației. Mult s-au oprit elevii în fața gazetelor de perete ale diferitelor secții. Ele reflectă fidel viața uzinei. Din conținutul lor copiii au desprins multe fapte importante și semnificative din viața și activitatea colectivului ei, din lupta muncitorilor pentru sporirea productivității muncii, pentru înlăturarea lipsurilor, pentru combaterea rămănerii în urmă etc. Toate acestea au constituit exemple demne de urmat pentru micii noștri practicanți.

Chemarea la întrecere a muncitorilor de la turnătorie, de pildă, lansată prin gazeta de perete în cinstea zilei de 23 August i-a impresionat profund. Muncitorii si-au propus să întâmpine cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre dînd peste plan 50 de tone de oțel lichid, 20 de tone pese turnate. Chemarea la întrecere vibrează de dragoste față de muncă, față de întreprinderea în care lucrează, de încredere în forța oamenilor muncii.

Asemenea fapte puse de muncitori în slujba patriei au dezvoltat în sufletul elevilor încrederea în forța saei muncitoare care, sub conducerea partidului, luptă pentru fericirea și bunăstarea poporului. De asemenea, puși în fața unor atari realizări și fapte, informați asupra modului în care poartă în care se mucea altădată la întreprinderile capitaliste, elevii au înțeles mai adânc procesul de transformare a societății.

MARGARETA AILINCAI
profesoară la Școala medie nr. 10
București

Ne vorbesc președinți ai comisiilor examenului de maturitate

Orientarea elevilor către problemele actuale ale vieții social - economice să fie mereu în preocuparea profesorilor.

Intrucât am făcut parte și în anii trecuți din comisiile pentru examenele de maturitate, cred că e nimerit să încep prin a face o apreciere comparativă: examenul de maturitate de anul acesta la Școala medie „Aurel Vlaicu” din București, a scos în evidență prețuirea generală mai temeinică a absolvenților de școli medii, mai multă logică și claritate în expunere.

Aceste creșteri evidente înregistrate față de anii trecuți se datoresc în principal, importanțelor acțiuni întreprinse pe linia legării școlii de producție care au lărgit mult orizontul cunoștințelor fiecărui elev, precum și trecerii la învățământul de 11 clase în școala medie.

Un fapt remarcabil vădit prin examenul de maturitate din acest an este orientarea majorității elevilor către problemele actuale, atât în ceea ce privește științele exacte — matematica, fizica, chimia — unde mulți elevi au vorbit cu competență despre ultimele cuceriri științifice ca televiziunea, telemecanica, motoarele turbo-reactoare — cit și în domeniul științelor umaniste.

Socotesc însă că în special în domeniul istoriei și geografiei patriei trebuie insistat pe viitor și mai mult. La istorie, bunăoară, nu toți elevii au dovedit cunoștințele aprofundate asupra istoriei mișcării muncitorești din țara noastră sau asupra răscocălelor țărănești; una dintre candidate chiar ignoră aproape complet de pildă, răscocălele lui Tudor Vladimirescu.

Unii elevi au sint în curent cu marile transformări petrecute pe harta economică a țării, cunoscând puține lucruri despre noile combinate industriale de la Săvinești, Borzestii, Chișcani. În această privință se impune pe viitor ca, paralel cu predarea mai aprofundată a cunoștințelor de geografie economică a patriei, să se ducă o acțiune susținută, în strânsă legătură cu organizațiile U.T.M. din școli, pentru ca elevii să facă o temeinică lectură a presei și să lege cele citite în ziare de cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor.

GH. BRAESCU
lector universitar

Școala medie trebuie să formeze elevilor interesul pentru literatura bună și capacitatea de a o înțelege și a o folosi în viață

Examenul de maturitate, examen final al absolvenților de școli medii, face o dublă verificare: în primul rînd, se verifică volumul și calitatea cunoștințelor însușite de candidați la principalele materii de studiu, în al doilea rînd — se verifică nivelul general al pregătirii absolvenților, maturitatea lor de gândire, facultatea lor de a se orienta în aprecierea diferitelor fenomene de ordin social, tehnic, literar etc. adică se face verificarea culturii generale a acestor absolvenți.

Considerațiile asupra examenului de maturitate la care s-au prezentat absolvenții școlilor medii din Cernavodă și Hirsova, regiunea Constanța, se vor raporta la cel de al doilea obiectiv al examenului — la cultura generală a candidaților.

Un prim indiciu al culturii generale este, fără îndoială, măsura în care candidatul cunoaște limba maternă, în cazul nostru limba română.

Se poate afirma, prin prisma probei scrise, că majoritatea candidaților au folosit un limbaj corect din punct de vedere gramatical-stilistic și adecvat din punct de vedere al raportului său față de conținutul exprimării. Unii dintre candidați au făcut o bună impresie și în ceea ce privește capacitatea de a folosi limba literară orală, putînd să se exprime variat din punct de vedere lexical, în fraze armonioase și bine construite.

Cu toate acestea, în pregătirea unei

bune părți a candidaților se manifestă, pe această linie, serioase deficiențe. Principalele aspecte negative pe care le-am constatat în legătură cu folosirea limbii materne sînt următoarele: exprimări defectuoase din punct de vedere gramatical, lexical și stilistic („Țărănimea, crezînd că li se va face unele revendicări, participă în număr mare”); sărăcia vocabularului unei părți a candidaților și cultivarea largă a expresiilor-șablon.

Un alt indiciu de seamă al culturii generale este măsura în care tînrul absolvent cunoaște literatura națională. În acest sens se pot distinge două momente: 1) volumul literaturii pe care o cunoaște candidatul și 2) facultatea de înțelegere a fenomenului literar. În privința volumului am putut constata că pasiunea pentru lectură în afară de clasă nu a fost insuflată încă majorității elevilor. Proporțional, prea puțini sînt absolvenții care au dovedit că au citit și alte lucrări literare al scriitorilor noștri în afară de cele „învățate”.

Cît privește facultatea de înțelegere și interpretare a fenomenului literar este deosebit de îmbucurător faptul că numeroși candidați au înțeles importanța socială a literaturii și au urmărit în conținutul operelor cunoașterea luptei de clasă. În lucrările scrise tratînd problemele literaturii noastre de după 23 August au scos în evidență chipurile eroilor pozitivi, ca individua, lucrări artistice ale omului nou, constructor al socialismului în patria noastră.

Cîtiva candidați ne-au produs o bună impresie datorită facultății lor de a asocia în mod creator cunoștințele dobîndite la limba română cu cele de la alte discipline umanistice, legarea fenomenului literar de epoca istorică pe care o oglîndește, de limitele ideologice ale autorilor. (Literatura dedicată anului 1927, critica socială în literatura dintre cele două războaie).

Trebuie să semnalăm însă și unele aspecte negative caracteristice, cum sînt de pildă: substituirea analizei literare a operei cu relatarea simplistă și pe un ton neutru a subiectului ei. Așa au fost prezentate „Lucașărul”, „Amintirile din copilărie”, „Baltagul”. De asemenea s-a vădit la unii candidați o lipsă de discernămint în reliefarea ideii centrale a operelor. Bunăoară, cîtiva au susținut în fața comisiei că ideea principală din Scrisoarea a III-a a lui Eminescu ar fi „lupta domnului cu turcii” (B.A.), „eroismul lui Mircea” (C. R.).

Cultura generală nu poate fi despărțită de capacitatea de a se orienta just în principalele fenomene și evenimente legate de istoria patriei, istoria R.P.R. Din acest punct de vedere unii candidați au făcut față cu succes examenului dovedind multiple posibilități de orientare în interpretarea fenomenelor analizate.

Credem însă că în pregătirea candidaților la Istoria R.P.R. trebuie să se folosească mai activ cunoștințele elevilor în materie de economie politică. Numai prin împletirea cunoștințelor de la aceste două discipline se poate asigura tineretului studios o temeinică pregătire ideologică, fără de care nu se poate concepe o cultură generală completă.

Examenul de maturitate al absolvenților din școlile medii din Hirsova și Cernavodă a subliniat ca o primă concluzie necesitatea ca pe viitor pedagogii să intensifice grija pentru dezvoltarea orizontului de cultură generală al elevilor, făcînd să crească interesul lor pentru literatura bună, capacitatea de a o înțelege și folosi în viață.

EMIL VRABIE
lector universitar

Munca în producție este o bază temeinică pentru însușirea unor cunoștințe teoretice de înalt nivel

O primă constatare care se desprinde pregnant în urma examenului de maturitate al absolvenților Școlii medii serale „Grigore Preoteasa” din Capitală, este remarcabila capacitate a muncitorilor-elevi de a-și însuși pe baze științifice și în mod logic cunoștințele

Capacitatea aceasta s-a vădit atât în răspunsurile date la întrebările exacte, răspunsuri în care candidații au făcut referințe competente la aplicațiile în producție ale diferitelor principii științifice,

cît și în poziția partinică, materialist-științifică, de pe care au privit fenomenele vieții sociale.

Astfel muncitori-elevi ca Gheorghe Saltu, Nic Mircescu și Ion Stanciu de la uzinele „Grigore Preoteasa”, Constanța Rupea de la „Radio popular”, care doresc de altfel să-și continue studiile în învățămîntul superior fără frecvență, au dat răspunsuri clare și firese legate de practică, cum au fost răspunsurile privind principiul acumulărilor, principiile optice folosite pentru măsurare în diferite ramuri ale producției. Mulți dintre ei au arătat cum aprofundarea prin studiul făcut în școala medie a unor principii științifice l-a ajutat să-și analizeze și să-și îmbunătățească metodele de muncă, să valorifice importante rezerve interne prin raționalizări și inovații.

Orientarea cu precădere către cunoștințele cu deosebită valoare practică în activitatea din producție s-a vădit și în răspunsurile date de candidați la chimie. De pildă, cele mai complete răspunsuri au fost date la întrebările referitoare la acele procese chimice care stau la baza dezvoltării diferitelor ramuri ale industriei chimice moderne din țara noastră.

Faptul că muncitorii-elevi sînt educați în fabrică sau uzină, în cadrul unui colectiv puternic încheșat în fruntea căruia stau comuniștii, faptul că ei trăiesc intens viața nouă a țării, cunosc și se bucură de fiecare succes care stă la baza dezvoltării socialismului, s-a vădit puternic cu prilejul examinării la istorie și geografie.

Vorbînd despre Congresul al II-lea al P.M.R. sau despre dezvoltarea economică în perspectivă a țării noastre, candidații ca Ștefan Naciu sau Moroșan Dumitru, au subliniat importanța Plenarelor C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie și 26-28 noiembrie 1958 pentru aplicarea mai largă în viață a hotărîrilor Congresului al II-lea; de asemenea, tratînd problema comerțului exterior al R.P.R. candidații au arătat aht relațiile economice cu țările socialiste în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cît și succesul pe care îl au produsele industriei noastre în țări străine ca India, Egipt, Argentina.

În fața comisiei pentru examenul de maturitate de la aceeași școală s-au prezentat însă și tineri care au dovedit o slabă pregătire. În majoritate, aceștia fac parte din categoria acelor care fără să fie în producție au urmat cursurile școlii medii serale. Pe lângă faptul că răspunsurile lor au scos în evidență multă superficialitate în însușirea obiectelor de învățămînt — ei au arătat însă și o totală necunoaștere a unor dintre realizările regimului de democrație populară din țara noastră

Aceste deficiențe subliniază încă o dată, prin contrast, superioritatea formării intelectualității noi din rîndul celor mai buni oameni din producție, formați și educați la școala muncii.

Prof. OLIMPIA GHEORGHIU

Obiectele lucrate de elevi în cadrul practicii în producție suscită interesul tuturor vizitatorilor expoziției deschise în holul Școlii medii „D. Cantemir” din București.

**Din mîinile
lor au ieșit
bunuri utile
societății**

In perioada de practică, mulți elevi — după ce și-au însușit principalele cunoștințe asupra desfășurării procesului de producție în întreprinderea în care au fost repartizați — au lucrat efectiv în procesul de producție.

Astfel, în întreprinderea „Metalurgica” secția auto, din comuna Găvana, regiunea Pitești, după ce elevii au cunoscut diferitele mașini ce se repară aici, au efectuat operații ca montarea bridelor la arcuri, curățirea șasiurilor, confecționarea unor piese necesare reparațiilor generale și montării mașinilor. În aceeași întreprindere, unii elevi au reparat instalațiile electrice ale mașinilor, au demontat și curățit dinamuri și motoare electrice și au reparat un mare număr de voltmetre și ampermetre. O grupă de elevi, sub conducerea unui maestru, a reparat un tractor scos din funcție. Reparația generală făcută de școlari a întrecut așteptările. Tractorul a fost pus în circulație.

Elevii Școlii medii nr. 1 care au făcut practica la întreprinderea „Metalurgica” din Pitești, de asemenea, după ce și-au însușit cunoștințele necesare despre construcția și funcționarea mașinilor-unelte din atelierele acestei întreprinderi, au trecut la munca productivă. Unii au lucrat la strung și freză diferite piese. Cei care au îndrăgît munca din turnătorie și-au adus contribuția la mărirea producției prin confecționarea miezurilor și bateriile formelor. Cei de la secția forje au confecționat un mare număr de scoabe necesare montării schelelor pe șantierul de construcții din oraș.

Au ajutat după puterile lor la sporirea producției și elevii de la Școala medie nr. 1 din Pitești care au făcut practica la cooperativa meșteșugărească „Constructorul”. Ele au lucrat în atelierul de mobilă și în atelierul de artă decorativă executînd mai ales operația de lustruire a produselor fabricate în aceste ateliere.

Pregătirea specialiștilor pentru sectorul petrol - chimie

Sarcina dezvoltării industriei chimice, trasată de cel de al II-lea Congres al P.M.R., se împlințește într-un ritm imnetuos.

Acest avânt al industriei chimice impune pregătirea pe scară largă a unor muncitori și tehnicieni care să asigure funcționarea în cele mai bune condiții a noilor unități industriale.

Procesul instructiv-educativ desfășurat anul acesta în școlile profesionale și tehnice din sectorul petrol-chimie a vădit preocuparea intensă a cadrelor didactice din acest domeniu de a asigura, în strinsă legătură cu întreprinderile industriale tutelare, formarea muncitorilor și tehnicienilor la nivelul cerut de chimia modernă și de procesele industriale complexe care se desfășoară în fabricile și uzinele chimice.

Cunoștințe științifice și tehnice la nivelul producției industriale moderne

Predarea unor cunoștințe științifice și tehnice la nivelul producției industriale moderne este o cerință de bază a înfăptuirii învățământului pentru pregătirea cadrelor de muncitori și tehnicieni. În sectorul industriei chimice, această cerință ridică în cea mai înaltă măsură problema continuării învățării la lecțiile, raportarea lor la ultimele procedee de producție, la fabricația complex automatizată, la lărgirea sferii sortimentelor produselor. Aceasta face ca programele școlare — deși cuprind o seamă de cunoștințe de chimie modernă, — să necesite totuși o actualizare neîntreruptă în cadrul lecțiilor. Cele mai multe cadre didactice răspund acestei cerințe. Având la dispoziție și laboratoare și ateliere-școală dotate cu materiale și aparatură moderne, cadrele didactice care pregătesc muncitori și tehnicieni pentru industria chimică în școlile din orașul Victoria, din Borzești, Timăveni, Brăila și în seamă de cuceririle științei moderne și ale tehnologiei înaintate în domeniul chimiei.

Judicios întocmită pe această linie a fost lecția de tehnologie a clorului cu tema „Obținerea clorului lichid” desfășurată la anul II al Școlii profesionale din Timăveni de profesora ing. Hezi Svaronos. În această lecție, paralel cu metodele de laborator, au fost prezentate pe larg metodele industriale, utilajele folosite în principalele unități productive, tehnica utilizării noilor agregate automatizate. Materialul didactic bogat care a ilustrat lecția — planșe, utilaje etc. — a ajutat la aprofundarea temeinică a cunoștințelor.

O metodă deosebit de eficace care contribuie la asigurarea predării lecțiilor de specialitate în strinsă legătură cu procedeele tehnice folosite pe scară industrială constă în desfășurarea acestor lecții în uzină sau în cabinetul școlar, alături de utilajul descris. O asemenea lecție predată la Grupul școlar de petrol-chimie din Oțmăria, cu tema „Motoare cu combustie internă”, s-a situat la un nivel științific ridicat, a antrenat participarea activă a inginerilor și tehnicienilor din producție, asigurând astfel în și mai mare măsură ca aplicațiile practice în producție care urmează lecției să se desfășoare în strinsă legătură cu cunoștințele predate și contribuind la formarea unor bune deprinderi de muncă. Din păcate această metodă este încă prea puțin folosită. Este necesar ca, studiind experiența pozitivă acumulată în acest domeniu în cursul anului școlar încheiat, școlile din sectorul petrol-chimie să generalizeze în viitor această formă de predare a lecțiilor, care înfrumusețează cele mai favorabile condiții pentru legarea cunoștințelor științifice de tehnologia aplicată pe scară industrială.

O deficiență a muncii din școlile de chimie o constituie nivelul slab la care se desfășoară în unele cazuri predarea cunoștințelor din domeniul matematicii. Această deficiență a reieșit, de pildă, la lecția cu tema „Calculul unui schimbător de căldu-

ră” predată la Școala tehnică din Bușteni de tovarășul ing. Ștefan Checiu. Deși lecția urmărea seminarizarea cunoștințelor, tov. Checiu nu a dat elevilor posibilitatea să efectueze singuri calculele până la sfârșit, ci a efectuat personal calculele cu rigla, comunicând elevilor rezultatele gata calculate. În plus au fost folosite unele notații greșite, s-au dat formule fără a fi deduse și care, decl., au fost însușite în mod mecanic de elevi. Asemenea lecții au un vădit caracter formal, căci nu contribuie la fixarea temeinică a cunoștințelor elevilor și nici nu dau profesorului posibilitatea să verifice calitatea cunoștințelor și modul cum sînt ele aplicate în practică.

În legătură cu asigurarea unui nivel științific și tehnic ridicat al lecțiilor o preocupare de frunte a cadrelor didactice trebuie să o constituie folosirea mai largă a materialului bibliografic și a documentației tehnice. Pot să trebuie să fie folosite de către cadrele didactice cărțile tehnice de specialitate, călăuzele în anumite meserii, revistele de specialitate, regulamentele de protecția muncii etc., așa cum se procedează la centrele școlare din Timăveni, din Tirgoviște etc.

Lipsa manualelor la unele discipline care se predau în școlile de chimie nu trebuie să conducă în nici un caz la practica greșită, nepedagogică a dictării lecțiilor, așa cum au procedat, de exemplu, unii profesori de la Grupul școlar petrol-chimie din Bușteni.

Profesorii care predau disciplinele pentru care nu au discipule încă manuale au datorită să verifice notițele luate de elevi. Sondajele întreprinse ne-au arătat că multe din caietele de notițe cuprind formule și scheme greșite, ca și termeni tehnici și nume proprii eronate. În lipsa manualului, aceste greșeli nu pot fi sesizate de elevi și pot determina însușirea unor cunoștințe eronate. Fără îndoială însă că problema editării și reeditării unor manuale corespunzătoare rămîne o problemă acută, care trebuie să preocupe în și mai mare măsură forurile de specialitate.

Ultimele măsuri întreprinse de Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei în colaborare cu Ministerul Învățământului și Culturii și cu editurile de specialitate ne dau speranțe că în termen scurt toate disciplinele școlare vor fi acoperite cu manuale corespunzătoare.

Practica în producție, în ateliere-școală și laboratoare

Numeroase conduceri de întreprinderi consideră școlile drept adevărate secții proprii, acordându-le un larg sprijin de ordin material pentru amenajarea și dotarea atelierelor și laboratoarelor. Colaborarea strinsă care s-a statornicit, de exemplu, între școala din Timăveni și conducerea Combinatului chimic „Karl Marx” s-a reflectat puternic în calitatea lecțiilor de laborator și de instruire practică. Acestea s-au axat pe descrierea și demonstrarea noilor metode și procedee de fabricație introduse în întreprindere. De exemplu, lecția de instruire practică cu tema „Mon-

lile tehnice și tehnice de mașini la lucrări de birou cum sînt întocmirea de grafice, bonuri și fișe, așa cum s-a întimplat cu unii elevi care făceau practica la fabrica de hirtie din Bușteni, constituie o deficiență care trebuie grabnic lichidată. Este ușor de închipuit paguba adusă de acest procedeu în privința însușirii temeinice a meseriei.

Un mijloc eficace de organizare a practicii în producție a viitorilor maiștri constă în formarea de brigăzi sau echipe din ucenici și muncitori care sînt încredințați conducerii unor elevi din anii II sau III de la școala tehnică de maiștri. Aceste echipe primesc sarcini de producție defalcate din planul întreprinderii. În felul acesta elevul-maistru își formează, pe lângă priceperea de a executa personal lucrările respective, capacitatea de a conduce lucrările întregii echipe, de a organiza în bune condiții locurile de muncă, de a asigura aprovizionarea cu materiale și scule, întreținerea utilajului etc. Astfel, el aplică toate cunoștințele căpătate în școală, începînd cu tehnologia meseriei și terminînd cu organizarea producției și protecției muncii.

Nu la același nivel se ridică colaborarea între școală și conducerea fabricii de hirtie din localitate. De aceea nu este de mirare că nivelul desfășurării practicii la această școală este în general scăzut și contribuie în mică măsură la înarmarea elevilor cu temeinice deprinderi de muncă.

Buna organizare a practicii în producție constituie chezașa asigurării unei temeinice pregătiri profesionale a elevilor.

Conștientă de acest lucru, conducerea Combinatului chimic „Karl Marx” din Timăveni a asigurat coordonarea practicii de către un inginer cu experiență, care se ocupă exclusiv de controlul și îndrumarea ucenicilor de la școala profesională și a elevilor de la școala tehnică de maiștri. O vizită făcută în combinat ne-a convins că toți elevii utilizează producția ziua de muncă, fiind repartizați conform graficului în fiecare secție și avînd caietele de practică completate și verificate la zi. O bună impresie a produs brigada de sudori în plumb, care lucra sub conducerea unui șef de echipă la montarea unei noi camere de plumb pentru fabricarea acidului sulfuric.

La un nivel mai scăzut, cu serioase deficiențe se situează practica la fabrica de hirtie din Bușteni, unde tovarășul inginer sef nu dispune de nici o evidență a repartizării elevilor pe secții și pe mașini.

Utilizarea elevilor de la șco-

lile tehnice și tehnice de mașini la lucrări de birou cum sînt întocmirea de grafice, bonuri și fișe, așa cum s-a întimplat cu unii elevi care făceau practica la fabrica de hirtie din Bușteni, constituie o deficiență care trebuie grabnic lichidată. Este ușor de închipuit paguba adusă de acest procedeu în privința însușirii temeinice a meseriei.

Un mijloc eficace de organizare a practicii în producție a viitorilor maiștri constă în formarea de brigăzi sau echipe din ucenici și muncitori care sînt încredințați conducerii unor elevi din anii II sau III de la școala tehnică de maiștri. Aceste echipe primesc sarcini de producție defalcate din planul întreprinderii. În felul acesta elevul-maistru își formează, pe lângă priceperea de a executa personal lucrările respective, capacitatea de a conduce lucrările întregii echipe, de a organiza în bune condiții locurile de muncă, de a asigura aprovizionarea cu materiale și scule, întreținerea utilajului etc. Astfel, el aplică toate cunoștințele căpătate în școală, începînd cu tehnologia meseriei și terminînd cu organizarea producției și protecției muncii.

Succese pe linia educării comuniste a ucenicilor și elevilor

În strinsă legătură cu activitatea în producție a ucenicilor și elevilor, nivelul educării lor în spiritul dragostei față de meserie, interesul pentru însușirea la un înalt nivel a cunoștințelor și deprinderilor au crescut simțitor.

Seriozitatea, simțul de răspundere în muncă, de care dau dovadă majoritatea elevilor de la școlile tehnice ale grupurilor școlare din Tirgoviște, Ploiești, Timișoara dovedesc că munca de formare a conștiinței muncitorești la acești tineri a înregistrat succese însemnate. Practica așături de frunțașii în producție i-a stimulat pe elevi să-și însușească temeinice cunoștințe și deprinderi profesionale cerute de tehnica și tehnologia bazate pe ultimele cuceriri științifice din domeniul chimiei.

Munca de educație comunistă a elevilor trebuie însă adîncită în continuare, cu mijloacele cele mai adecuate, pentru a se asigura lichidarea acelor abateri de la disciplina școlară care se mai semnalează în rîndul unei părți a elevilor de la școlile tehnice (atitudini nejuste față de muncă, lipsă de respect față de cadrele didactice sau față de

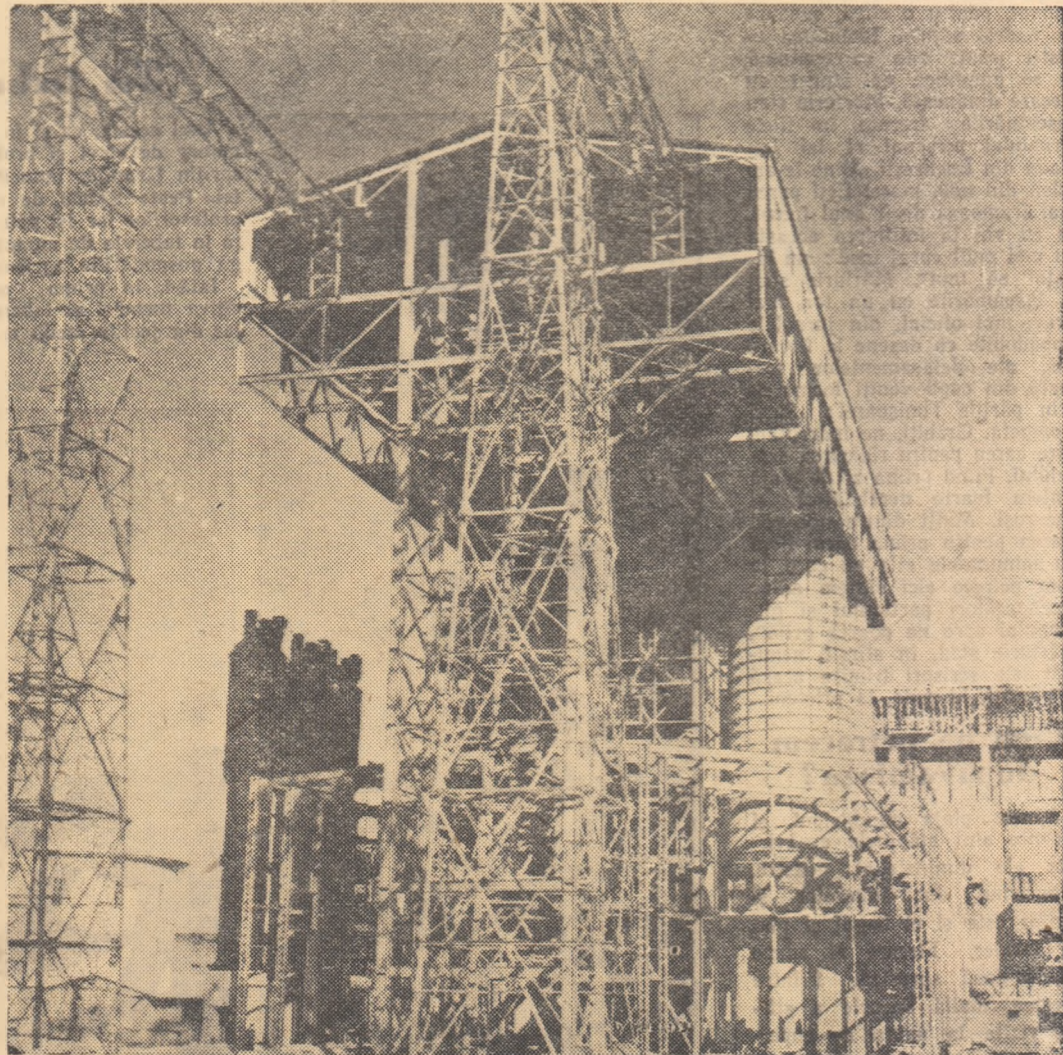
muncitorii și tehnicienii din producție etc.). Asemenea tendințe s-au manifestat, de exemplu, la unii elevi ai Școlii tehnice de petrol-chimie din Bușteni și la o parte din elevii Școlii tehnice de chimie din București. Ele se datoresc în primul rînd faptului că directorii și diriginții școlilor n-au sprijinit suficient birourile U.T.M. de clasă să-și axeze activitatea pe problemele esențiale ale muncii educative. Din această pricină au fost organizate puține ședințe în care să se dezbătă cazuri educative concrete din școală și să fie supuse unei judecări tovarășești abaterile de la principiile eticii comuniste ale unor elevi. De asemenea, spectacolele brigăzilor artistice de agitație, articolele și caricaturile la gazetele de perete comentează prea puțin faptele concrete din viața școlii.

Problema întăririi educației comuniste a ucenicilor și elevilor în viitorul an școlar, a formării conștiinței lor prin muncă și pentru muncă, trebuie să preocupe în cea mai mare măsură conducerea și cadrele didactice ale școlilor profesionale și tehnice din sectorul petrol-chimie.

Analiza procesului de învățămînt în școlile sectorului petrol-chimie, chiar în forma succintă pe care o cuprinde acest articol, relevă însemnatele progrese înregistrate pe acest tărîm în anul școlar 1958-1959. Schimburile de experiență în problemele didactice care au antrenat profesorii și maiștrii din majoritatea școlilor de chimie au constituit un rodnic mijloc de perfecționare reciprocă a metodelor de muncă și au evidențiat în general creșterea calitativă a muncii pentru formarea viitorilor muncitori și tehnicieni chimici. S-a vădit, cu acest prilej, că introducerea tehnicii noi și a tehnologiei avansate, ca și problema educației comuniste a elevilor, constituie o preocupare permanentă pentru majoritatea profesorilor și maiștrilor din școlile sectorului chimic.

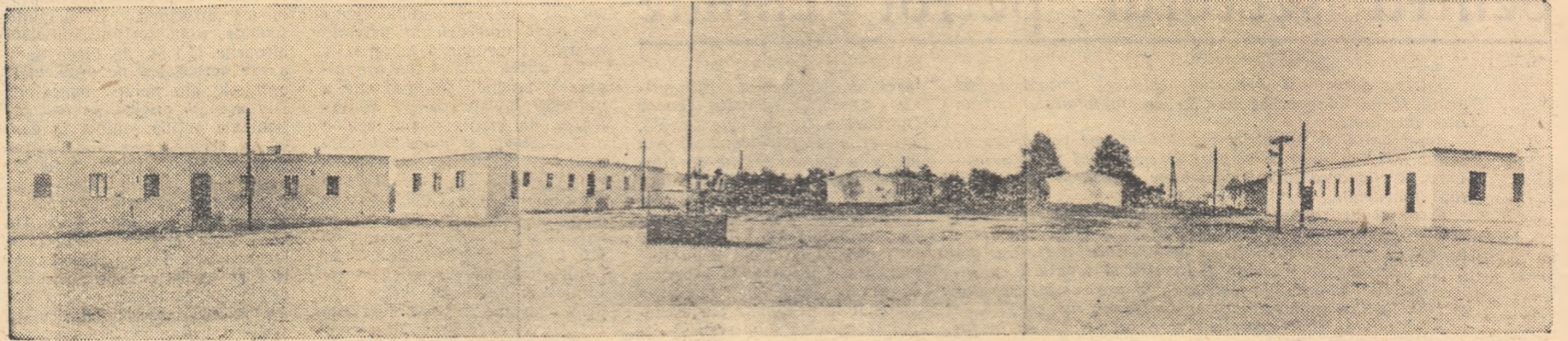
Prin colaborare strînsă între școli și întreprinderi, ca și prin schimburile de experiență active între cadrele didactice, se va putea asigura uzinelor și combinatelor chimice în funcțiune și celor în curs de construcție, muncitori și tehnicieni din ce în ce mai bine pregătiți, capabili să stăpînească utilajele de înaltă mecanizare și automatizare cu care sînt dotate și vor fi dotate în continuare noile unități industriale.

Ing. GH. VLĂNTOIU

CONSTRUCȚII ALE SOCIALISMULUI: Uzinele de produse sodice de la Govora

ELEVII ȘI CADRELE

Tabăra de la Năvodari

Miniaturi din orașelul copilăriei fericite

Când am ajuns la Năvodari cunoșteam existența unui singur oraș nou în aceste locuri. Am găsit două. Al doilea s-a înălțat peste noapte chiar la marginea Năvodarului. Poartă o denumire modestă: TABARA DE PIONIERI ȘI ȘCOLARI — NAVODARI.

Sub această denumire, însă, se ascunde un adevărat orașel cu aproape 2.000 de locuitori. Un orașel cu căsuțe scunde, strălucitor de albe și cu alăte străzi-alei încit te poți rătăci. Este cel mai nou și cel mai tânăr orașel din țara noastră. (Media de vîrstă a „locuitorilor”, socotind și pe cei care își asumă conducerea lui, nu depășește 12 ani.)

Sosirea

O gară cu un mic peron improvizat, gară pe care nu o veți găsi în „Mersul trenurilor” și în care oprește un singur tren, la trei săptămîni o dată, i-a înfrîmpinat pe pionierii și școlarii veniți în tabăra de la Năvodari din toate colțurile țării.

A doua zi, în lumina unui soare care a poleit cu beteala razelor crestele valurilor, au cunoscut marea. A fost o întîlnire de neuitat pentru cei mai mulți dintre ei, o regăsiere emoționantă pentru cei care cunoscuseră marea încă în anii trecuți. Ca la un semn nevăzut, sub privegherea atentă a instructorilor, s-au avîntat în apă. S-au culcat pe valuri, și-au afundat, pentru o clipă, capetele în undele sărate. Incintarea acestei prime zile se continuă și se amplifică de atunci cu fiecare dimineață. Mărturie stau însemnările trecute în filele jurnalului personal al lui Ion Radu din București: „Bine te-am găsit din nou, mare! Ești parcă mai frumoasă decît anul trecut. Și eu vin la întîlnirea aceasta cu mai mult curaj însă: am învățat să înot”. Mărturie stau și însemnările cu un ton mai grav, mai oficial, din jurnalele împodobite cu desene la fiecare filă, ale detașamentelor formate din copii veniți tocmai de prin părțile Timișoarei: „Sună trompeta. Grăbiți, ne îndreptăm spre careu pentru ridicarea drapelului. Fiind prima zi de plajă sîntem foarte nerăbdători și bucușori. Mulți dintre noi vîd marea pentru prima oară. Pentru minunatele zile pe care le vom petrece aici sîntem adînc recunoscători partidului și guvernului care ne poartă grijă”. Mărturie stau, în sfîrșit, nenumăratele scrisori trimise acasă la părinți, la rude, la prieteni...

Cum ne petrecem după-amiaza?

Marea, plaja cu nisipul și scoicile sînt stăpînelile desăvirșite ale diminețelor noastre. Programul după-amiezilor și serilor este și el bogat și plin de farmec. Fiecare zi aduce cîte o nouă surpriză. Printre acestea, multă bucurie a stîrnit vizita la uzina de superfosfați din Năvodari, vizită în care pionierii au cunoscut unele

dintre aplicațiile proceselor chimice pe care le-au învățat la școală. Iar fiii țărănilor muncitori au văzut cum se produc îngrășămintele care aduc alăta spor recoltei.

De două ori pe săptămîină, seara, sînt prezentate în fața „locuitorilor” orașelului, filme noi și tot de alătea ori diferitele secții ale Teatrului de stat din Constanța dau spectacole aici, în tabără, la Năvodari. Cit despre spectacolele proprii, prezentate de detașamente, spectacole cu scenele satirice, cor, dansuri, recitări, acestea au loc cîte 2—3 în fiecare zi.

Intrecerile sportive ocupă un loc important în viața taberei. Pe terenurile de baschet și volei, la atletism, dar mai ales la fotbal se încing aprige concursuri.

Asist la un meci de fotbal între pionierii gălățeni și cei din Ploești. E o întîlnire dramatică pentru ploeșteni, care mîndri de renumele echipei campioane s-au intitulat „Petro-lul”; gălățenii seamănă panică în terenul advers și cu toate plonjoanele disperate ale portarului marchează, cit ai clipi din ochi, trei goluri.

— La 11--0 vă luăm și pa-pucii — spune unul dintre gălățeni.

Ploeștenii tac abătuți. De-abia cînd izbutesc să marcheze golul de onoare le mai revine glasul...

Prieteni

Cînd au venit în tabără, se cunoșteau doar cei de la aceeași școală sau cel mult cei din aceeași localitate. În cabanele-dormitoare, pe plajă, la spectacole sau la întîlnirile sportive de după-amiază au făcut noi cunoștințe și au legat noi prietenii. Multe din prietenii acestora reflectă în mic, marea înfrățire a poporului român cu naționalitățile conlocuitoare. Toți știu în tabără, de pildă, că pionierul român Daniel Luca e nedespărțit de Tiberiu Voljenic, elev la o școală cu limba de predare germană și de Andrei Vass dintr-o școală cu limba de predare maghiară. Iar cînd cineva îl caută în tabără pe Gheorghijă Iorga se așteaptă să dea cu ochii și de Petre Zelinger. Doar e știut că și aceștia doi sînt nedespărțiți.

O caldă prietenie, mugure al educației internaționaliste, s-a legat și între mulți dintre pionierii romîni și pionierii coreeni aflați în tabără. Zong Don Sop este prietenul și tovarășul nedespărțit de joc al lui Horia Dumitrescu din Bucu-

rești, iar pionierele Eugenia Ioanid și Elena Iancu îi poartă de grijă neconștient micuței coreene Cen In Suc.

Singurii care nu s-au bronzat

În întreaga tabără culoarea arămie a pielii este dominantă. E și firesc sub razele unui soare atît de generos. Totuși sînt în tabără cîțiva care aproape că nu s-au bronzat. Este vorba de personalul de conducere și administrativ al acestui mic orașel, în frunte cu directorul Paul Tereanu și directorul cu problemele de educație, Dumitru Anastasiu. Pentru ca bucuria copiilor să fie cit mai deplină și viața taberei să pulseze cu putere, aceștia nu-și precupețesc timpul. Adeseori îi prinde seara tîrziu, cîutînd să rezolve cit mai bine o problemă complicată. Și nu puține asemenea probleme sînt în viața orașelului pionierilor și școlarilor de la Năvodari.

★
Glasul goarnelor răsună prelung. Stingerea. S-a încheiat încă una din zilele neasemuit de frumoase petrecute de pionieri și școlari în tabăra de la Năvodari. Încă una din zilele pline de fericire pe care poporul nostru, constructor al socialismului, le-a dăruit tinerei generații a patriei.

M. HERIVAN

În cinstea Festivalului de la Viena

Pionierii și elevii școlilor elementare de 4 ani romine și maghiare din Neudorf, raionul Lipova, desfășoară în cinstea celui de al VII-lea Festival al Tineretului de la Viena o rodnică activitate de folos obștesc. De curînd ei au strîns și nu predat 2.950 kgr. de fier vechi, 400 kgr. de hirtie și o însemnată cantitate de flori de mușețel.

FRANCISC WILD
Lipova

La strînsul spicelor

În frunte cu profesorii, învățătorii și instructorii de pionieri, elevii școlii elementare de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timișoara, participă cu ean la strînsul spicelor de grîu de pe ogoare, adunînd zilnic 200—300 kgr. spice.

În taberele de muncă ale elevilor

Anul acesta, ca și în anii trecuți, un mare număr de elevi și profesori dau un prețios sprijin țărănilor muncitori la strînsul recoltei. Peste 22.000 de elevi sub conducerea profesorilor lor își petrec o parte din vacanță în taberele de muncă patriotică de pe lingă gospodăriile agricole de stat.

Iată-i, în prima noastră fotografie, pe cîțiva membri ai taberei de muncă a elevilor din școlile medii nr. 5 și nr. 32 din Ca-

pitală lucrînd în grădina de zarzavat a gospodăriei agricole de stat „Roșia”.

Viața de tabără este bogată și variată. Munca este imbinată cu odihna, cu activitățile cultural-sportive și cu deprinderile de autodeservire. „Înainte de a pleca la cîmp dormitorul trebuie să fie curat și aranjat” — parcă vor să ne spună elevule din tabăra de muncă de pe lingă G.A.S. Mogoșoia.

Bucuria zilelor de odihnă

Peste 100 de cadre didactice — numai într-o singură serie — la odihnă în orașelul de munte Sinaia. A fost primul lucru pe care l-am aflat la câteva minute doar după ce am coborât din tren. Registrul de evidență al celor veniți la odihnă păstrează în șilele sale, alături de diverse nume, profesii diverse: strungari, turnători, mineri, artiști, cercetători, țesătoare, învățători, activiști, ingineri, profesori...

Prima noastră cunoștință în stațiune a fost o profesoară din Iași. Vila în care locuiește este o clădire impunătoare, albă. Aci holul, camerele, sala de mese sînt în cea mai perfectă curățenie. Aranjate cu grijă și gust, încăperile, mobilierul — totul te îmbie la odihnă. „Poți oare să nu te simți minunat — ne spune noua noastră cunoștință — dacă hrana este substanțială și bine gătită (la dejun felurile sînt la alegere), dacă condițiile de cazare sînt excelente, dacă atmosfera din jur este atât de prietenoasă și plină de voie bună? De fapt, eu nu fac decît să repet ceea ce spun toți cei care își petrec odihna în această stațiune”. Am vizitat multe din vilele care găzduiesc pedagogii. Sînt care mai de care mai coquette: una imitînd stilul caselor de țară muscelene, cu cerdac și multe flori în gîstire, alta în stil tirolez, alta eloc-

fian. În jur, iarbă verde care-și odihnește ochiul, presărată cu buchete de flori multicolore. Într-o ambianță plăcută, toate contribuie la recrearea celor veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale țării să se bucure de zilele concediului. Am stat de vorbă cu mulți profesori în vile, în parcuri, în elegantele săli ale casei de cultură. Alături de mineri, țesătoare, funcționari, unii pedagogi așezați în fotoliile confortabile din holurile vilelor ascultau emisiunile radiofonice, răsfoiau presa, discutau.

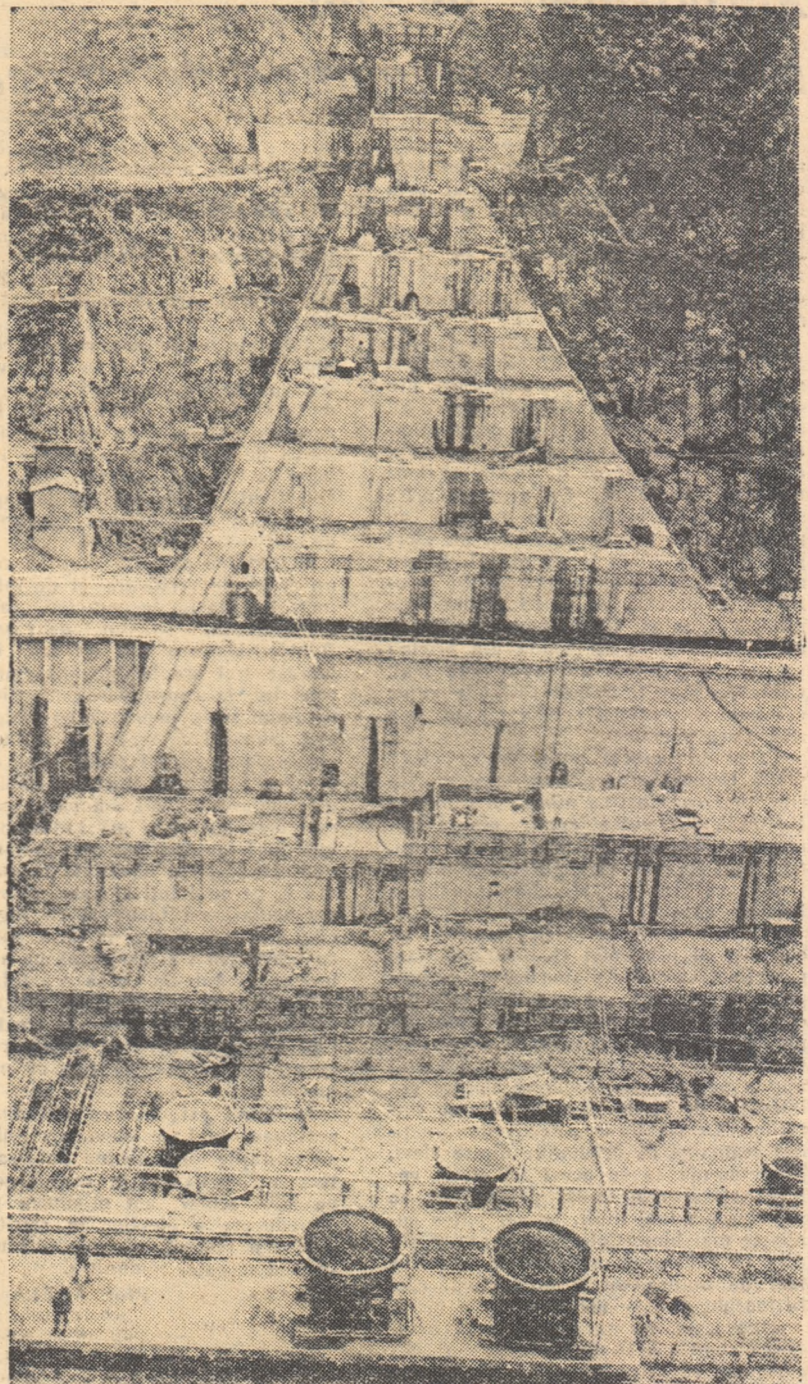
Care dintre cei sosiți în Sinaia n-a rămas impresionat de ceea ce a devenit astăzi cazinoul, locul în care ieri huzureau milionarii? Acum, cazinoul este un centru de răspîndire a culturii, oferind oamenilor muncii veniți la odihnă condiții variate de petrecere plăcută a timpului. Pe profesorul de geografie C. Istrale îl vei găsi mai mult în sala de audii muzicale, căci discoteca îi poate satisface preferințele. Pe învățătorul N. Andreescu îl vei găsi mai mult în cercul pasionaților pentru șah, pe alții în bibliotecă, unde liniștea, confortul și cărțile îi rețin ore întregi. Pe aceia care vor să cunoască frumusețile naturii, pașii îi poartă pe cărările umbroase ale pădurilor, pe potecile munților.

Devotași poporului muncitor, profesorii și învățătorii veniți la odihnă continuă și aici acțiunea de răspîndire a culturii în rîndul maselor populare, participînd activ la viața culturală a stațiunii. Unii țin conferințe, alții organizează seri literare, alții... Dar cîte acțiuni culturale nu se desfășoară la inițiativa harnicilor dascăli veniți la Sinaia?

Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al P.M.R. din 13-14 iulie a.c., care prevede importante măsuri pentru creșterea nivelului de trai al profesorilor și învățătorilor, a însuflețit și pe pedagogii aflați la odihnă în această stațiune de munte. Este o expresie a grijii permanente pe care ne-o poartă partidul — spunea cu toții chiar după prima lectură a hotărîrii — grijă căreia îi vom răspunde prin eforturi sporite pentru formarea unui tineret cult, viguros, constructor de nădejde al socialismului.

Am plecat din stațiune cu o mare bucurie în suflet. Bucurie pentru clipele pline de voieșie și tihnă pe care le pot gusta astăzi dascălii — aceia care odinioară erau tratați cu atîta indiferență sau desconsiderare — pentru deosebita atenție și prețuire cu care sînt tratați în statul nostru democrat-popular.

F. CONSTANTIN

CONSTRUCȚIILE SOCIALISMULUI: Barajul hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicaz.

In timpul liber

La „Casa Științei”

În zilele vacanței de vară numeroase grupuri de elevi, sosiți în București în cadrul excursiilor pe care le organizează școlile, au făcut să viziteze impunătorul monument de cultură al Capitalei noastre — „Casa Științei”.

Elevii Școlii medii din Simeria, în drum spre litoral, unde vor sta cîteva zile, au fost joi dimineața vizitatorii „Casei Științei”. Tot zilele acestea au vizitat combinatul poligrafic și elevii din Zizin, pionierii din Sibiu, pionierii din raionul Grivița Roșie din Capitală, elevii Școlii medii „Vasile Alecsandri” din Galați și alții.

Pentru începutul lunii august și-au anunțat vizita la „Casa Științei” profesorii care participă la cursurile de perfecționare din București. Casa pionierilor din Rîmniceu Vlcea și numeroase școli din țară.

Muzeul etnografic din Cluj

Printre numeroșii vizitatori ai Muzeului etnografic din Cluj se află mai totdeauna și elevii ai școlilor din localitate. Ei cercetează cu mult interes sălile muzeului, în care exponatele oglindesc aspecte din viața materială și spirituală din trecut și de azi a oamenilor de pe meleagurile Transilvaniei.

Elevii au astfel posibilitatea să înțeleagă mai bine cele învățate la școală despre evoluția forțelor de producție și a relațiilor de producție. Ei văd cum — în contrast cu sărăcia și viața grea a poporului din orînduirile bazate pe nedreptatea socială — înflorește astăzi o viață nouă, din ce în ce mai frumoasă și mai bogată, cum la locul uneltelor de muncă sărăcăcioase și înepoiate, ogoarele țărănilor sînt lucrute azi cu mașini și unelte avansate. Deosebit de grăitoare sînt interioarele unor gospodării de colectivități din Transilvania, unde se vede standardul de viață ridicat la care au ajuns țărăni mergînd pe drumul agriculturii socialiste. Din casele acestora

nu lipsesc radioul și biblioteca. Deosebit de semnificative sînt și exponatele meșteșugarilor care, uniți în cooperative de producție și muncind cu mijloace tehnice avansate, produc tot mai multe bunuri de larg consum.

Vacanța de vară este un bun prilej pentru ca pedagogii din Cluj și din împrejurimi să organizeze vizite la acest reușit muzeu. Prin aceasta ei vor ajuta mai mult la îmbogățirea cunoștințelor elevilor și la educarea lor în spiritul dragostei față de regimul democrat-popular din țara noastră, care asigură oamenilor muncii de la orașe și sate condiții de muncă și de viață la care ei nici nu visau în trecut.

Vacanța ucenicilor

● În cele 12 tabere de odihnă organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în localitățile Tg. Neamț, Sibiu, Curtea de Argeș, Bistrița, Rădăuți, Ovidiu etc. își petrec vacanța peste 3000 ucenici.

● La cabana Voina, lângă Cîmpulung Mușcel și pe malul mării la Năvodari se odihnesc în prezent 500 ucenici și elevi ai școlilor de petrol-chimie. Conducerile celor două tabere organizează șezători, excursii și întreceri sportive la care ucenicii și elevii participă cu însuflețire.

● 1800 ucenici fruntași la învățătură din școlile profesionale ale Ministerului Industriei Girele își petrec vacanța în 7 tabere organizate în diferite stațiuni balneo-climaterice din țară.

● La Palas Constanța și la Turnu Roșu au fost terminate amenajările taberelor destinate ucenicilor din școlile căilor ferate. Localurile spațioase și frumoase amenajate sînt gata să primească prima serie de 260 ucenici, care vor sosi la 1 august. Numeroși profesori de cultură generală, educație fizică și pedagogi vor coordona activitatea cultural-sportivă a ucenicilor în cadrul taberelor de odihnă.

Excursia fruntașilor

Secția de învățămînt și cultură a raionului Tudor Vladimirescu din Capitală a organizat între 9 și 15 iulie o excursie în țară cu elevii fruntași la învățătură și cu cadrele didactice fruntașe. Obiectivele urmărite în această excursie au fost: cunoașterea trecutului de luptă al poporului muncitor, cunoașterea realizărilor regimului democrat-popular, ca și cunoașterea celor mai pitorești plaiuri ale patriei noastre. Pentru realizarea acestor obiective au fost vizitate Muzeul Doftana, uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, C.A.C. Cristian — Sibiu, barajul hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicaz, Uzina de produse chimice și sodice din Turda, precum și orașele Gheorghieni, Reghin, Cluj, Victoria, Sibiu, Făgăraș, Cîmpulung Mușcel și localitățile Tușnad, Lacul Roșu. Profesorii de diferite specialități, împreună cu maeștrii, tehnicienii și alte persoane competente, le-au dat elevilor în timpul vizitelor toate explicațiile necesare.

Excursia a fost deosebit de instructivă și de o mare valoare educativă.

În fața uzinelor de tractoare Ernst Thälmann din Orașul Stalin, elevii își notează ceea ce au văzut în uzine.

D i n e x p e r i e n ț a

Activitatea pe lot m-a ajutat în munca de educare

Acum patru ani, în apropierea școlii noastre exista un loc viran în suprafață de 1 ha. care a fost transformat prin munca voluntară a elevilor și a cadrelor didactice într-un lot școlar. În timpul liber — în recreații, după ore ca și în zilele de duminică elevii veneau aici cu drag să-și vadă, să îngrijească culturile.

Cine intra pe poarta școlii după ora 16,30 obișnuit întâlnea grupuri de băieți și fete cărând apă de la cișmelele din apropierea școlii. Zilnic, noi, profesorii, îngrijeam plantele alături de copii. Muncind cot la cot cu ei, ni l-am apropiat din ce în ce mai mult, le-am câștigat respectul, prețuirea. Ca urmare, orice sarcini le încredințam le primeau cu plăcere și nu precupețeau nici un efort pentru îndeplinirea lor. Elevul I. B. era unul dintre aceștia. El muncea cu însuflețire pe parcela cu puieți plantată cu propria lui mână. Ii uda mereu pentru că altfel n-aveau să se prindă din pricina secetei ce a fost întreaga lună mai. Chiar dacă ar fi trebuit să-i ude zilnic era hotărât s-o facă pentru că nu voia să-i piară vreunul.

Ca el au muncit mulți dintre elevii școlii. Depuneau cu plăcere toate eforturile fiind convinși că numai prin muncă susținută vor putea crește plante frumoase, sănătoase. Văzind cu ochii, copiii au început să îndrăgească munca fizică, să aibă o atitudine sănătoasă față de ea.

Pentru a dezvolta la elevi spiritul de colectiv, al prieteniei și tovarășiei, am repartizat sarcinile planurilor de cultură pe mici colective. Lucrând în colectiv, elevii s-au ajutat reciproc, au luptat împreună pentru bunul mers al lucrărilor. Când unele colective își terminau lucrul, ajutau pe celelalte deoarece fiecare era interesat de bunul mers al tuturor culturilor. La stabilirea colectivelor am ținut seama și de prietenii dintre elevi, gândindu-mă că în acest fel elevii vor lucra cu și mai multă plăcere, că se vor apropia mai mult, se vor putea cunoaște mai bine. Colectivul a ajutat din plin la lichidarea atitudinilor negative față de munca direct productivă, căci la început unii se eschivau de la lucru.

„Acasă, mama nu mă pune să muncesc”, spunea A. O. din clasa a V-a „B”, colegilor ei. Într-o seară pe când udam răsadurile de roșii. Ea lucra, dar se vedea că nu cu plăcere și că este hotărâtă să abandoneze lucrul. Revoltate de atitudinea ei, colegile au muștrat-o și au venit să-mi spună cele întâmplate. M-am gândit că ar fi mai bine să nu o cert și eu. I-am spus doar: „Dacă tu nu ți-ai fi udat roșiile cu regulărate — acestea n-ar mai fi crescut atât de bine, plantele s-ar fi ofilit și ar fi stricat prin aspectul lor jalnic frumusețea întregii parcele a clasei tale”. Impresionată de poziția pe care a luat-o colectivul, ca și de vorbele mele, eleva A. O. n-a mai părăsit lucrarea și a continuat să muncească cu perseverență. În continuare, colectivul de elevi i-a venit în ajutor prin exemplul său pozitiv în ceea ce privește atitudinea față de munca pe lot.

Activitatea pe lotul școlii mi-a creat și posibilitatea să-i învăț pe școlarii să se respecte între ei. Eleva N. F. este o fetiță mică și slăbuță. La început grupa

Parcela experimentală a școlii

În anul școlar 1958/59 pe lângă Școala de 7 ani din comuna Lipova II (Radna), raionul Lipova, regiunea Timișoara, s-a organizat o parcelă experimentală care cuprinde sectoarele pomicol, legumicol și viticol. Pe această parcelă elevii claselor V—VII desfășoară o activitate deosebit de bogată. Bundează, în sectorul pomicol ei au creat o școală de creștere a puieților, ca un prim pas spre organizarea unei pepiniere pomicole și execută cu grijă toate lucrările curente. În sectorul legumicol, remarcăm culturile experimentale, ca porumb hibrid în straturi comparative, grâu iarovizat și neiarovizat. Ajutați de pedagogi, școlarii fac și experiențe de hibridare vegetativă: roșii cu vinete, vinete cu roșii, ardei cu roșii, castraveți cu pepene, și execută polenizări suplimentare la grâu, porumb și floarea soarelui.

În timpul vacanței activitatea pe lot nu va stagna. Organizați pe echipe de serviciu, pe clase, copiii vor continua lucrările de întreținere și recoltare a culturilor.

la care am repartizat-o să muncească nu prea voia să accepte aportul ei. „Prea-lipsită de energie — imi spuneau unele din kolegele ei — va trebui să lucrăm noi pentru ea”. Le-am arătat poziția nejustă ce o au față de kolega lor. În cele din urmă, eleva a fost primită de colectivul din care făcea parte. M. F. s-a dovedit în curând a fi o fetiță harnică și totodată o excelentă kolegă. Nu lipsea niciodată de la udat, de la plivit. (Colectivul avea ca sarcină să îngrijească două rinduri de roșii). Fetița lucra cu conștiinciozitate și cu devotament, uitând parcă de neîncrederea pe care i-au arătat-o la început kolegele. Rînd pe rînd, colectivul a început să o aprecieze. S-a schimbat atitudinea tuturor față de ea.

Activitatea pe lotul școlii a constituit un prilej de verificare și de întărire a unor trăsături de caracter ca voința, perseverența, spiritul de răspundere. Pentru ilustrare dau un caz. Un elev lucrase trei ore la înfrumusețarea parcelei lui, la consolidarea marginilor cu cărămizi și la împărășierea nisipului pe alei. Suparat că nu-i reușise lucrul așa cum voia el, părăsi roaba plină cu nisip și sfoara întinsă între cei doi țăruiși, plecînd acasă. Mi s-a părut că elevul este demobilizat și mă gîndeam că trebuie să-l ajutăm. N-a mai fost însă nevoie de ajutorul nimănui. A doua zi, la ora 6, pe cînd toți ai casei dormeau, el s-a sculat, s-a îmbrăcat în fugă și în câteva minute a fost la locul părăsit de cu seară. Nu s-a lăsat pînă nu a refăcut lucrarea. Într-un ceas era totul după gustul lui. Dragostea pentru locul lui de muncă, voința de a face o treabă bună l-au ajutat să învingă supărarea din ziua precedentă și să reia cu noi forțe lucrul.

Îmbinînd exigența cu atitudinea respectuoasă față de elevi, sprijinindu-mă pe calitățile lor, folosind puterea educativă a colectivului în cadrul activității pe lotul școlar, am minunat prilejuri de educare a elevilor în spiritul dragostei și respectului față de muncă, în spiritul moralei comuniste.

Prof. ADELA NIȚĂ
Școala medie nr. 5
București

Lectorat pentru părinții de la sate

Pînă în acest an, la Școala pedagogică de învățători din Craiova propaganda pedagogică în rîndurile părinților din mediul sătesc se limita la corespondențe și convorbiri individuale duse de obicei de diriginți. S-a simțit însă nevoia folosirii și altor forme de comunicare cu părinții prin care aceștia să fie îndrumați mai concret în munca de educare a copiilor lor. De aceea, s-a hotărît organizarea unor lectorate care să se ocupe în mod special și sistematic de părinții elevilor din mediul sătesc. Prin organizarea lectoratelor pentru acești părinți, școala a urmărit să dezvolte în rîndurile lor interesul pentru problemele școlii, să-i antreneze cu deosebire în rezolvarea problemelor educative și să-i ajute atît cît trebuie ca ei înșiși să participe la propaganda pedagogică în mediul sătesc.

Lectoratele astfel organizate de școală au avut de cele mai multe ori un conținut interesant și destul de bogat. În cadrul unei asemenea ședințe, spre exemplu, părinții au putut asculta o expunere despre trăsăturile învățătorului de tip nou, despre contribuția pe care o pot da ei la formarea acestor trăsături. După aceasta, școala a organizat vizionarea unui spectacol dat de ansamblul de stat „N. Bălcescu” din localitate, la care au participat pe lîngă părinți și cadre didactice și elevi.

A doua zi, după un program pregătit în prealabil părinții au vizitat uzina „Electroputere” din localitate. Vizita aceasta a avut ca scop să familiarizeze pe părinții elevilor de la sate cu producția industrială, să stabilească relații de prietenie între țărani muncitori și muncitorii din întreprinderi. Însoțiți de un grup de ingineri și tehnicieni, părinții, împreună cu cadrele didactice, au vizitat secțiile uzinei, au discutat cu strungari, frezori, turnători, electricieni. Cele văzute aici i-au impresionat mult. Deosebit de emoționantă a fost întîlnirea dintre un grup de țărani colectivști cu un grup de muncitori care cu doi ani în urmă au fost în sat la ei, pentru a sprijini acțiunea de colectivizare. La sfîrșitul vizitei, părinții i-au felicitat pe muncitorii pentru realizările minunate pe care le-au văzut leșind din mințile lor, manifestîndu-și prețuirea față de cei ce muncează în producție.

După o scurtă analiză a activității desfășurate în cele două zile cît a durat lectoratul, părinții au plecat spre satele lor. Impresiile lor au fost cum nu se poate mai bine exprimate de una dintre participante: „O săptămîină întreagă n-o să-mi ajungă să le povestesc alor mei din sat despre cele auzite și văzute aci”.

Considerăm că această formă de muncă — lectoratul cu părinții din mediul sătesc — merită să fie dezvoltată, generalizată. Avem convingerea că ea va înlesni realizarea, în mare măsură, a sarcinilor propuse a se realiza în general prin lectorate.

V. PUPAZA
Craiova

Procedee bune în predarea geologiei

Analizînd felul cum profesorii de geologie din orașul Timișoara au căutat să realizeze prin predare și în activitățile în afara de clasă cerințele programelor, se poate afirma că, în cele mai multe cazuri, volumul de cunoștințe predate elevilor satisface cerințele programelor. În cursul anului școlar numeroși profesori care au predat geologia, s-au dovedit preocupați în mod permanent de îmbunătățirea metodelor și procedurilor lor de predare, de perfecționarea și colectarea cu mijloace proprii a materialului didactic necesar bunei desfășurări a lecțiilor. În continuare, mă voi opri la o lecție reușită de geologie, una din multele lecții de acest fel ținute de profesorii de geologie din Timișoara. Este vorba de lecția „Răspîndirea formațiunilor mesozoice în R.P.R.”, predată de tov. profesor M. Lay, de la Școala medie nr. 9. La lecție profesorul a întrebunțat un bogat și variat material didactic — în bună parte confecționat cu mijloace proprii — și a folosit metode potrivite scopului și conținutului lecției. Pentru această lecție profesorul a utilizat o colecție de fosile, minerale și roci caracteristice erei mesozoice (colecționate de profesori și de elevi), harta fizică a R.P.R., hirtie colorată decupată, schema pe tablă, harta geologică colorată a R.P.R. de la sfîrșitul manualului.

Lecția nouă a început printr-o conversație pregătitoare care a introdus pe elevi în problemele de bază ale noului subiect. S-au repetat, de pildă, pe scurt caracteristicile esențiale paleo-geografice, climatice, paleontologice, mineralogice și petrografice ale mesozoicului. Cu această ocazie elevii au întînit încă o dată principalele fosile, minerale și roci caracteristice erei studiate. S-au arătat apoi — apelîndu-se mereu la cunoștințele anterioare ale elevilor — perioadele erei mesozoice; s-a insistat în mod special asupra perioadei triasice ale cărei particularități au importanță pentru studiul formațiunilor

triasice în R.P.R. Întînderea suprafeței ocupate de cele două faciesuri la începutul mesozoicului s-a demonstrat în harta fizică a Europei pe care au fost prinse de către profesor cu ajutorul unor ace, fișii decupate din hirtie colorată pentru a se reprezenta întînderea uscatului în această perioadă. S-a trecut apoi la comunicarea materialului nou, arătîndu-se elevilor că și la noi în țară există depozite mesozoice ce aparțin celor trei perioade și care ocupă suprafețe mai mari sau mai mici în Carpații orientali, Carpații meridionali, în Banat, Munții Apuseni și în Dobrogea. Pentru fixarea și sistematizarea materialului, profesorul a făcut la tablă o schemă care a cuprins principalele unități stratigrafice din R.P.R. și perioadele și sistemele erei mesozoice, natura depozitelor celor mai frecvente, importanța lor economică și regiunile în care apar. Într-o rubrică specială s-au arătat și caracteristicile pirogenetice ale perioadelor studiate, folosindu-se un desen schematic simplu în care, cu ajutorul unei săgeți, s-a indicat în mod comparativ transgresiunea și regresiunea marină.

Studiul formațiunilor mesozoice din R.P.R. s-a făcut deci începîndu-se cu descrierea depozitelor triasice, care aparțin la noi tipului alpin, formațiuni scoase în evidență de profesor prin folosirea hirtiei decupate și hărții fizice a Europei. În continuare, s-a arătat că formațiunile triasice în R.P.R. sînt răspîndite sub forma unor petice în unitățile stratigrafice amintite. Folosindu-se de harta fizică a R.P.R., profesorul a arătat apoi regiunile unde sînt localizate aceste depozite. Procedînd în felul acesta, el a avut în vedere aplicarea unor importante principii didactice în sensul că harta fizică a R.P.R. cuprinde pentru elevi cele mai multe elemente cunoscute ce pot fi folosite ca puncte de reper pentru localizarea depozitelor studiate.

În studiul geologiei, localizarea for-

mațiunilor triasice se face cu succes cu ajutorul unei hărți desenate de către profesor pe tablă. Profesorul a desenat corect conturul țării, principalele ape cîngătoare și a indicat totdodată formațiunile cristaline. În timpul acestei, o dată cu profesorul, au desenat și elevii în caietele lor. Formațiunile triasice au fost apoi localizate pe această hartă cu creta colorată, iar elevii, folosind creioane colorate, le-au trecut în hărțile din caietele lor. În mod asemănător s-a procedat și atunci cînd, în continuarea lecției, s-au studiat formațiunile jurasice și cretacice din țara noastră. În cazul formațiunilor jurasice trebuie amintit încă faptul că s-a insistat în mod deosebit asupra unor depozite care conțin zăcăminte de mare importanță economică. Astfel, s-a insistat asupra unor zăcăminte de mineruri metalifere de magnetit, hematit ce se găsesc în Banat la Dognecea și Moravița. Cu ajutorul unei litere s-a însemnat pe harta de pe tablă locul unde se găsesc și sint exploantate aceste depozite.

Pentru ca studiul formațiunilor mesozoice din R.P.R. să nu lase elevilor impresia că fenomenele analizate constituie ceva izolat, pentru ca elevii să nu-și însușească cunoștințe fragmentare, lipsite de o privire de sinteză și pentru a-i deprinde pe școlarii totodată cu citirea hărții geologice, profesorul a folosit la sfîrșitul lecției harta geologică a R.P.R. din manual. Elevii au căutat, folosindu-se de cunoștințele câștigate în cursul lecției, să identifice și să localizeze pe hartă depozitele studiate.

Procedînd în acest fel profesorul a reușit să se convingă că elevii au înțeles și au reținut cea mai mare parte a materialului explicat.

Predate în felul acesta, orele de geologie devin pentru elevi lecții interesante, vii și atractive.

I. PETRAȘCU
Timișoara

anului în tehnica

Indrumarea activității practice independente

An de an, experiența cadrelor didactice din învățământul profesional și tehnic în desfășurarea pe baze științifice a procesului instructiv-educativ se îmbogățește.

În centrul atenției se află, după cum e și firesc, metodică formării deprinderilor practice în atelierele-școală și în producție.

Articolul pe care îl publicăm mai jos caută să sintetizeze experiența pozitivă privind unul din elementele de bază ale metodicii instruirii: controlul și îndrumarea activității practice independente.

Înșuirea acestei experiențe înaintate de către toți maistrii-instructori și pregătirea din vreme a tuturor condițiilor tehnico-materiale pentru aplicarea ei pot aduce o contribuție însemnată la ridicarea nivelului de calificare profesională a viitorilor muncitori.

Controlul și îndrumarea activității practice în atelierele de instructaj și în atelierele de producție ale școlilor profesionale, de meserii și tehnice constituie o verigă importantă în acțiunea de formare a deprinderilor de muncă la ucenici și elevi. Controlul și îndrumarea trebuie să înceapă prin corectarea schițelor făcute de elevi și ucenici, cu verificarea corectitudinii cu care a fost stabilită succesiunea operațiilor care se vor desfășura în cadrul procesului tehnologic de execuție a lucrării curente. Prin aceasta maistrul-instructor asigură existența unei documentații tehnice corecte necesară tinerilor în executarea lucrărilor.

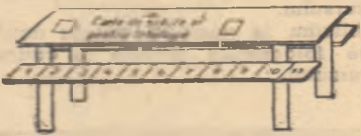
După verificarea schiței și procesului tehnologic, maistrul-instructor trebuie să vadă cum este organizat locul de muncă al fiecărui ucenic sau elev, dându-le individual indicații concrete privind execuția lucrării, folosirea rațională a sculelor și a timpului de lucru.

În timpul ce se desfășoară lucrările, maistrul-instructor trebuie să continue controlul sub diferite forme. Una dintre aceste forme este supravegherea frontală a ucenicilor sau elevilor.

Supravegherea frontală îl ajută pe maistrul-instructor să facă observații asupra întreținerii locului de muncă, folosirii corecte a sculelor, asupra poziției de lucru, a calității execuției operațiilor curente și lucrării în ansamblu. În cazul când maistrul-instructor constată aceleași greșeli la mai mulți ucenici, trebuie să oprească lucrul, să atragă atenția întregii grupe asupra greșelilor și să demonstreze din nou, el personal, felul cum se execută corect lucrarea.

Una din cele mai importante și eficiente forme de control, prin care se asigură buna calitate a produselor este controlul între faze și operații. Acesta este un control individual, în care ucenicul sau elevul se deplasează de la locul său de muncă, la maistrul. Acest control trebuie în așa fel organizat încât ucenicul să nu treacă de la o fază de operație la alta până ce nu a executat corect și la cotă operația curentă și nu a obținut acordul maistrului-instructor pentru a trece la următoarea operație.

Controlul la sfârșit de program presupune depunerea lucrărilor efectuate de ucenici sau elevi pe o etajeră special amenajată, unde fiecare tinăr își are marea locului său (vezi fig.). Lucrările vor rămâne pe etajeră până în ziua ur-

mătoare, când vor fi luate de ucenici sau elevi pentru a continua executarea lor. Lucrările depuse pe etajeră dau posibilitatea maistrului-instructor ca în câteva minute să stabilească prin comparație care dintre ucenici sau elevi au făcut cele mai mari progrese cantitative și calitative, care au rămas în urmă, cine a respectat indicațiile tehnologice executând bine operațiile, cine a rebutat sau este pe punctul de a rebuta lucrarea etc.

La sfârșitul lucrului, pe baza constatărilor din timpul programului și a observațiilor făcute la închiderea programului prin cercetarea lucrărilor, maistrul-instructor trebuie să facă analiza muncii din ziua respectivă, evidențind pe tinerii care au obținut cele mai bune rezultate și stabilind măsurile necesare pentru cei ce nu au respectat indicațiile tehnologice.

În afara celor arătate mai sus cu privire la controlul activității practice independente a elevilor în atelierul-școală, maistrul-instructor trebuie să urmărească cu atenție deosebită și felul în care elevii aplică în practică cunoștin-

țele teoretice, cum se preocupă ei de rezolvarea diferitelor probleme legate de mărirea productivității muncii, de reducerea consumului specific și altele.

În practica din întreprinderi și în atelierele de producție ale școlilor o importanță deosebită are controlul ce trebuie desfășurat cu regularitate de către profesorii de cultură tehnică. Aceștia e necesar să vadă măsura în care ucenicii și elevii cunosc utilajul (mașini-unelte și instalații) la care sint repartizați să lucreze, trebuie să controleze regimul de prelucrare pe baze științifice stabilit de ucenici, reglarea utilajului pentru executarea diferitelor operații și realizarea regimului de prelucrare stabilit. Controlul trebuie făcut prin deplasarea profesorului la locul de muncă al fiecărui ucenic și prin verificarea periodică a caietelor de practică.

Folosind varietatea formelor de controlare a activității practice a ucenicilor și elevilor, maistrul-instructor și profesorii de cultură tehnică vor avea posibilitatea să dea îndrumări concrete fiecărui ucenic sau elev în parte, să prevină rebutarea lucrărilor de către aceștia, și înainte de toate să ridice la un grad mai înalt calificarea viitorilor muncitori.

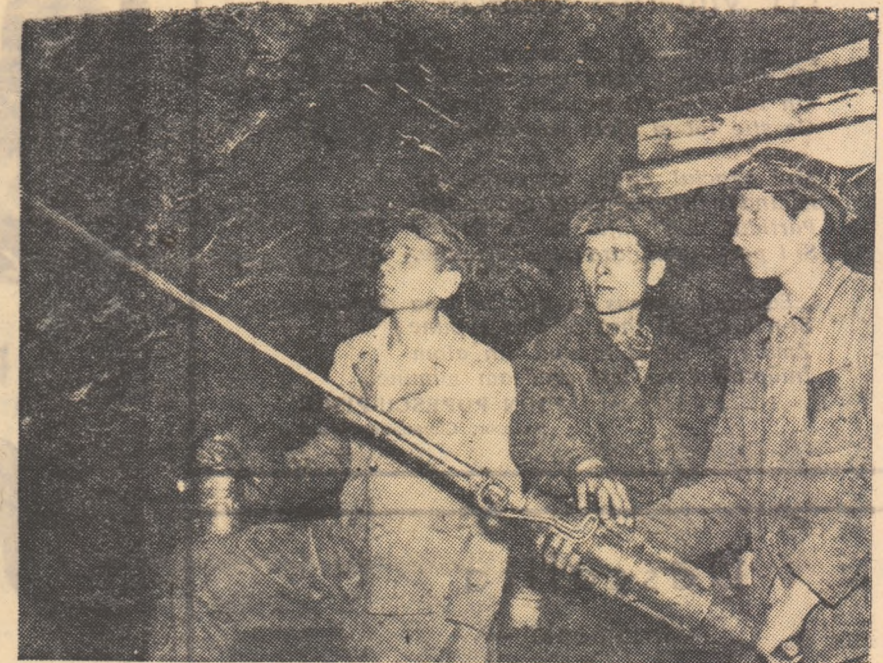
ALEXANDRU BREAJEN
inspector general în M.I.C.

DIRIGINTA LA ANUL I

Când am primit sarcina să fiu dirigintă la anul I „J” finisaj, aici erau mulți ucenici nedisciplinați și cu o situație nemulțumitoare la învățătură. Încercările în forța educației, mi-am propus să muncesc cu răbdare, să lucrez cât mai organizat, mai sistematic.

Cum succesul muncii dirigintei depinde în cea mai mare parte de măsura în care își cunoaște elevii, am început prin a-i observa atent pe ucenicii mei în cursul lecțiilor și după lecții — în timpul recreațiilor, pe stradă, în activitățile extrașcolare. Am observat astfel că mulți ucenici manifestă interes pentru chimie, pentru tehnologia finisării produselor textile etc., că alții au greutate la matematică și română, că unii nu știu să ia notițe, că alții nu folosesc cea mai bună metodă de pregătire a lecțiilor, că în timpul liber unii au ocupații frumoașe (desenul, sportul, muzica sau colecționarea de timbre) spre deosebire de alții, care pierd vremea pe stradă. Am căutat să-i ajut — în bună parte cu concursul profesorilor de specialitate — să înlăture deficiențele la materiile la care aveau greutate, i-am învățat cum să ia notițe, cum să-și pregătească lecțiile, i-am îndrumat să folosească în chipul cel mai util și mai plăcut timpul liber.

La începutul anului, o serie de ucenici nu manifestau suficient interes pentru specialitate (finisarea produselor textile) și de aceea, în primele zile de muncă în întreprindere, o parte din ei treceau ne-păsători pe lângă mașini, nu ascultau explicațiile, se jucau cu bobinele și, până mă întorceam dintr-o altă secție, nu-i mai găseam la locul lor. Această atitudine a lor m-a convins că trebuie să caut căi noi pentru a le trezi interesul față de specialitate. Ca urmare, am luat măsuri ca fiecare să lucreze efectiv în fabrică, la mașini. Aveam această posibilitate cu atât mai mult cu cât predau finisajul la această clasă. Adesea le-am făcut imprimări pe țesături, le-am adus în clasă mostre, reviste care ilustrau frumusețea și importanța profesiunii, am organizat împreună cu ei un cerc de finisaj ș.a. Am căutat să antrenez cât mai mult în muncă pe acei care păreau mai

Minerul Sidoliuc Ilarion arată elevilor Miron Emilian și Ciuvercu Spiridon de la Școala profesională din Iacoveni felul cum se lucrează cu perforatorul de mină.

Lupeni, 1959

Lupeni, cetate importantă a industriei noastre miniere, se mândrește cu un centru școlar minier, căruia regimul de democrație populară i-a pus la dispoziție un complex de clădiri și instalații, pentru că urmașii celor ce au luptat și și-au vărsat singele în greva din 5-6 august 1929, ai celor ce și-au închinat viața luptei pentru fericirea celor mulți să se poată bucura de toate condițiile pentru a învăța, pentru a-și însuși cultura.

Școala profesională din acest grup școlar dă an de an patriei sute de muncitori calificați în principalele specialități din sectorul minier. Însușirea cunoștințelor teoretice din școală se împletește cu munca practică efectuată în cele trei ateliere de lăcătușerie ale școlii și în atelierele de producție de la minele Lupeni și Vulcan.

În vederea întăririi bazei materiale a școlii s-au luat măsuri pentru completarea laboratoarelor și atelierelor cu noi utilaje și piese. Sint în curs de amenajare amfiteatrul pentru laboratorul de fizică și electrotehnică, sala de desen. Ucenicii și maistrul-instructor lucrează cu sîrg la confecționarea diferitelor unelte trebuitoare școlii și pentru completarea bancurilor de lucru ale elevilor.

Activitatea imensă ce se desfășoară la Grupul școlar minier din Lupeni este urmarea dorinței nestăvilite a fiecărui membru al colectivului de a sărbători prin realizări deosebite aniversarea a 15 ani de la eliberarea patriei noastre și a 30 de ani de la eroica luptă a minerilor din 5-6 august 1929.

Prof. VIRGILIU ALEXANDRU
director adjunct al Grupului școlar minier
Lupeni

indiferenți. Astfel, încetul cu încetul pasivitatea de care dăduseră dovadă unii a dispărut și a crescut simțitor interesul tuturor față de meserie.

Mult ajutor am primit în munca mea din partea părinților. După 3-4 săptămâni de la deschiderea anului școlar, considerînd că aveam datele strict necesare pentru a purta o discuție mai amplă cu părinții, i-am convocat într-o adunare generală. În ședință am discutat cu precădere despre felul cum se comportă fiii lor la școală, despre primele rezultate la învățătură, ca și despre deficiențele ce existau în munca anului I „J”. Am condus discuțiile la concluzia că singură, fără ajutorul fiecărui părinte, îmi va fi foarte greu — dacă nu imposibil — să realizez ceea ce trebuia: ridicarea nivelului la învățătură, îmbunătățirea disciplinei. În continuare le-am vorbit despre sarcina părinților de a sprijini școala în educarea copiilor, de a crea elevilor acasă condiții cât mai bune pentru studiu, de a-i supraveghea în timp ce-și fac lecțiile și chiar în timpul liber. Am subliniat importanța pe care o are respectarea de către părinți a cerințelor pedagogice. Le-am arătat că, în consecință, e necesar să vină la lectorate, să citească unele broșuri cu caracter pedagogic, să se sfătuiască mai mult cu dirigintele și cu profesorii.

Am continuat să țin lunar ședințe cu părinții, să organizez ori de câte ori era nevoie convorbiri cu ei. Înșiși părinții au început să simtă necesitatea acestor întâlniri cu dirigintele clasei. Pentru a fi informați „la zi” despre situația școlară a copiilor lor, eu au cerut chiar să înființăm un carnet de legătură cu părinții în care să le comunic aproape zilnic toate observațiile asupra purtării copiilor, propunerile, recomandările pe care le fac.

Discutînd cu părinții în colectiv sau individual, la școală sau acasă, am izbutit să-mi cunosc din ce în ce mai bine clasa, să aflu noi amănunte despre ucenicii mei. În cursul unei asemenea discuții cu mama ucenicului C.L., de pildă, am aflat că acesta își bate colegii „ca să se impună”. Cum ucenicul C.L. este capabil, destul de inteligent, am căutat să-i trezesc dorința de a învăța cât mai bine,

arătîndu-i că aceasta este calea cea mai cinstită și mai sigură de a câștiga prețuirea și stima unanimă.

Trebuie spus însă că au existat și părinți care nu m-au înțeles de la început și nu m-au ajutat îndeajuns. Astfel, mama ucenicului S.I., fiind chemată la școală pentru faptul că fiul său a lovit pe una din colegele lui, mi-a spus de față cu copilul: „Ce, fiul meu este cel mai rău? Cred că aveți în școală și alții mai grozavi și totuși părinții lor nu sint chemați. Dvs. trebuie să-l cumintiți. Eu nu-l cert. Școala trebuie să-l educe”. Aici mi-au venit ceilalți părinți în ajutor. Deoarece nu era vorba de un caz izolat (mulți părinți sint înclinați să pretindă totul de la școală, de la profesori, în timp ce ei se cred absolviți de o seamă de obligații legate de educarea și instruirea copiilor), am socotit nimerit ca la prima ședință cu părinții să discutăm împreună și acest caz și să scoatem — tot împreună — concluziile ce se impuneau. La ședință am arătat mamei cit de greșită este concepția ei, cit de dăunătoare este pentru educația copilului exprimarea de față cu el a unor asemenea vederi. Justețea cu care unii părinți au privit această problemă, dublată de interesul mare cu care au dezbătut-o, a contribuit la schimbarea vederilor mamei lui S.I. și ale tuturor aceluia care priveau lucrurile la fel ca dînsa.

În felul acesta — observînd cu atenție pe școlari, fiind mereu alături de ei și, bineînțeles, bizuindu-mă pe sprijinul familiei — am reușit să-i ajut pe ucenici să-și schimbe vizibil în bine situația la învățătură și la disciplină.

Fără îndoială însă că pentru munca mea a fost de mare importanță și sprijinul primit de la organizația U.T.M., de la conducerea școlii și de la profesori. Despre colaborarea mea cu acești factori, ca și despre celelalte probleme ale activității dirigintei, s-ar putea spune foarte multe. Un articol, însă, nu le poate epuiza pe toate.

Prof. LAVINIA SUCIU
Școala profesională de ucenici
„Tehnometal” și F.C. „Gheorghe
Gheorghiu-Dej” — București

Eu nu mai cred că viitoru-i taină

Eu nu mai cred că viitoru-i taină
Ce-așteaptă vraciul care s-o dezlege —
Un ins ales, cu negrită taină
Ce știe tot și toate le-nțelege.

Sînt vraciul eu și tainele-nțeleg
Făcînd în orice clipă-un pas înainte.
Partidul m-a'nvățat să le dezleg
Și-i port învățătura trează-n minte.

...Eu cred nespus în mintea mea de om
Și-n brațu-mi tare ce i se supune;
Zmulg zi de zi lumină din atom
Iniățuind ce ieri credeam minune...

ION POPESCU-PISCU
profesor, Cîmpulung-Muscel

Dăscălița

— fragmente —

De-atunci trecură peste ea
Ani lungi ca stoluri de cocoare,
Și-n părui bură argintie
Li ninse vremea călătoare.
În loc de chilioara joasă
Cu birnele de ploi mîncate
E azi o școală luminoasă
Cu sobe mari și înflorate.
Și parcă și copii-s altfel:
Mai tericiți și mai vioi,
Cînd instructoarea-dăscălița
Și-o inconjoară vesel roi.
Orice speranță, orice vise
Sînt pentru ei îngăduite,
Vremi noi le îndrumază pașii
Spre zări, cu aur poleite.

Sus la conacul dintre ape
Boierii nu mai sînt. În zori
Pe poartă larg deschisă trec
Brigăzile la munca lor;
Elevii ei de-odinioară
Aici cu slove mari au scris
„Gospodărie colectivă”.
Și-o horă nouă au incins...

Se uită-n juru-i ca-ntr-o carte
Și toate i se par un vis...
Atîtor minunate tapte
Pe drumul nou ce s-a deschis,
Cine le pune temelii?
Sînt cei ce dărîmînd o lume
Putregăită, iăuresc
Sub pulbere de stele, drumul
În care veacuri se urzesc
Și-n orice clipă viața-nvinge
Și noi elanuri înfloresc.

M. MARINESCU
profesor, Casa Pionierilor Tg. Jiu

La Tirgojișle, înainte de plecare, colegile se îmbrățișează.

La reîntoarcerea în patrie a copiilor coreeni

Miercuri dimineața au părăsit Capitala copiilor, elevii și studenții coreeni care au crescut și au învățat în diferite școli elementare, medii, profesionale și institut de învățămînt superior din țara noastră.

Școlarii romîni, profesori, educatori, tineri din întreprinderi și instituții, activiști de partid, U.T.M. și de Cruce roșie au venit la gară să conducă pe fiii poporului coreean. Atmosfera însuflețită arăta dragostea și prietenia pe care le-o poartă copiii noștri colegilor lor din „Țara diminețelor liniștite”, copiilor cu care ani în șir ei au împărtășit bucuriile școlare, satisfacția succeselor la carte, ca și emoțiile tezelor, ale examenelor.

Poporul nostru — așa cum au arătat copiii coreeni înainte de reîntoarcerea în patrie — s-a îngrijit cu dragoste părintească de dinșii. Școlile noastre și-au deschis cu drag porțile acestor fii ai poporului-frate coreean și le-au creat condiții bune de muncă și de trai. Profesorii, învățătorii și educatorii din R. P. Romîna i-au înconjurat cu atenție pe micuții prieteni, astfel încît ei să simtă cît mai puțin lipsa părinților lor care au căzut victime ale războiului cotropitor dus de imperialiștii americani împotriva Coreei. După alțiștia ani de ședere în Republica Populară Romîna, minu-

nații copii și tineri coreeni se întorc în patrie sănătoși, bine înzestrați din punct de vedere al cunoștințelor teoretice, al deprinderilor de muncă practică. Întrași în producție, tinerii absolvenți ai institutelor superioare, ai școlilor profesionale, ai școlilor medii vor aplica în practică cele învățate în Republica Populară Romîna, devenind participanți activi la construirea socialismului din Republica Populară Democrată Coreeană. De acest lucru sînt mîndre, satisfăcute și mulțumite, înainte de toate, cadrele didactice din unitățile în care au învățat și au fost găzduiți copiii coreeni, căci în aceasta ele văd rodul muncii lor desfășurate cu răbdare pentru instruirea și educarea tinerelor vîrstare coreene.

La despărțire, copiii, profesorii romîni și copiii coreeni care se înapoiază în patrie și-au făgăduit că-și vor scrie, că nu se vor uita. Prietenia lor va învinge cu siguranță imensitatea distanței dintre republica noastră și țara prietenă din Orientul îndepărtat, căci prietenia lor este un strop din marea și durabila prietenie care leagă cele două popoare — romîni și coreean — înfrățite în fărîmarea aceluiași scumpe idealuri ale omenirii muncitoare: construirea socialismului și comunismului.

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

La cererea unui mare număr de învățători, profesori și educatori, termenul Concursului de fotografii și fotoreportaje pe teme legate de viața școlii, organizat de redacția „Gazetei învățămîntului”, se prelungeste pînă la data de 15 august 1959.

Fotografiile trebuie să reprezinte

cele mai semnificative aspecte din activitatea de învățămînt — aspecte din munca pe lotul școlar, în atelier sau în producție, de la lucrările de laborator și lecții, de la cercurile de elevi și din activitatea obișnuită, construcții școlare, să prezinte diferite realizări ale școlilor.

Fotografiile se vor executa pe format 13/18 cm și vor fi trimise redacției însoțite de clișeele respective, de explicație, numele autorului, funcția și adresa acestuia.

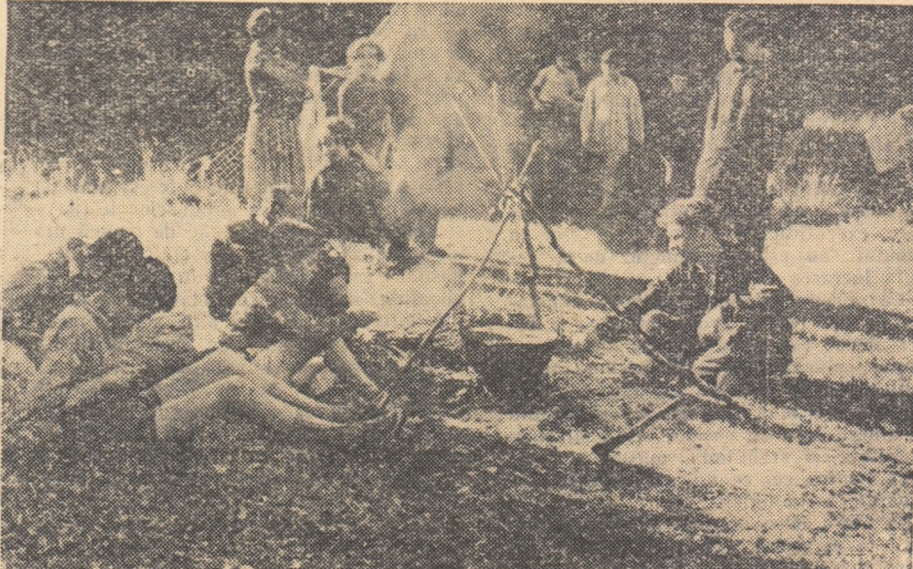
Cele mai bune fotografii vor fi distinse cu premii (600 lei — premiul I, 400 lei — premiul II, 300 lei — pre-

miul III) și cu mențiuni în cărți. Redacția va reproduce în paginile gazetei unele dintre fotografiile primite, atît înainte cît și după încheierea concursului.

Publicăm în numărul acesta două dintre fotografiile primite în cadrul concursului.

Silînță

Ne pregătim singuri mîncarea

Din economii...

- Sint pionieri bulgari...
- Uite-i, se adună pe puncte
- Cintă...
- E cîntecul nostru!
- Drapelul, drapelul, il coboară...
- Ne dă onoru'...

Intîlnirea cu vasul pionierilor din țara vecină și prietenă, atitudinea călduroasă și cîntecul ce le-au dat-o „septembrie” i-au impresionat mult pe elevii romini aflați în excursie pe Dunăre. Erau veseli, agitați, îmbujorați, ochii le străluceau de bucurie și radiuau un entuziasm molipsitor. Am intrat în vorbă cu ei și am aflat că sint elevi ai Școlii medii nr. 25 din București („din Aleea Grand nr. 64” — cum a ținut să precizeze cu mult patriotism local un pușoi în pantaloni scurți), că fac o excursie numai și numai cu banii economisiți de ei, că au vizitat orașul Giurgiu, au fost la „Podul Prieteniei” și le-au mai rămas bani și pentru o croazieră. Am rămas puțin încurcat, fiindcă nu-mi dădeam seama dacă asta înseamnă mult sau puțin. M-a scos din încurcătură tovarășa profesoară Ana Mihăilă:

— Da, e adevărat! În cursul acestui an școlar elevii noștri au economisit suma de 5.805 lei. Avem peste 200 de elevi posesori de librete C.E.C.

— Din proprie inițiativă?

— Ce vrei să spui? Inițiativa am avut-o noi, profesorii. Spiritul de economie, cumpătarea sint trăsături de caracter și cei care modelăm sufletele copiilor, n-avem dreptul să le neglijăm. Atitudinea viitorului cetățean față de bunurile proprietate socialistă, față de problema economisirii materialelor sau a timpului, contribuția sa la dezvoltarea bunei stări generale și la bunăstarea familiei sale proprii depind în bună măsură de educația primită în școală. Acum, la o vîrstă fragedă, poate fi și trebuie imprimată chibzuința, în așa fel încît ea să devină o a doua natură.

— Se observă acest lucru în manifestările de zi cu zi ale elevilor dumneavoastră?

— Da. Au devenit mai serioși, mai maturi cînd e vorba de economie sau risipă. La noi nu se mai văd bănci scrijelite cu briceagul, cărți înapoiate la bibliotecii ferfeniță sau pereți murdari. S-a creat și o opinie publică a colectivului față de risipitori, care acționează foarte prompt și foarte eficace. În conștiința elevilor s-a conturat noțiunea de valoare și cred că, totodată, și discernămintul cu

privire la scara valorilor. Acțiunea de economie ne-a ajutat să dezvoltăm elevilor și spiritul organizatoric ca și spiritul colectivității. Avem responsabili C.E.C. pe clase, cu atribuții în ce privește stringerea fondurilor și ținerea libretelor. Mai adaug că în afara economiilor personale avem și economii ale clasei luate în colectiv. Mai vrei și alte efecte pedagogice?

— Mai aveți?

Depunători la C. E. C.

● În toată țara, peste 300 de mii de elevi au librete de economii.

● Cu banii economisiți, elevii și pionierii Școlii elementare din comuna Davideni, raionul Tîrgu Neamț, au făcut o excursie pe ruta Tîrgu Neamț, Petru Vodă, Ceabliu, Borsac, Chelle Bicazului, Hidrocentrala „V. I. Lenin”, Piatra Neamț, șantierul Săvilnegii. Și elevii școlilor din comunele Vinători și Grumăzești, același raion, au fost în excursii cu bani strîni la C.E.C.

● În raionul Sibiu, s-au evidențiat în activitatea de economii școlile din comunele Cristian, Mohu, Hașag, Tîrnău, Vestem.

● Elevii Școlii medii nr. 21 din București, cu limba de predare germană, au organizat la începutul anului, cu banii economisiți o excursie în Delta Dunării, iar în prezent se pregătesc pentru o excursie de lungă durată în Transilvania.

● La Școala medie nr. 1 din Pitești, numai în cursul unui trimestru, a fost depusă la C.E.C. suma de 32.070 lei, iar elevii și cadrele didactice de la Școala elementară nr. 5 au depus 10.004 lei. S-au mai remarcat prin economii la C.E.C. și școlile din comunele Ștefănești, Bascov și Cîmășești.

● În raionul Jibou s-au evidențiat la acțiunea de economii Școala elementară cu limba de predare maghiară din Jibou — al cărei elevi au depus 6.000 lei — Școala elementară cu limba de predare română din Jibou (2.000 lei) și Școala elementară din comuna Năpradia.

● O vie acțiune de propagandă în legătură cu avantajele economisirii prin C.E.C. s-a deslășuit în unele școli din raionul Satu Mare. Astfel, la Școala medie nr. 2 din Satu Mare, la școlile elementare din comunele Rătești, Medieșul Aurit, Mădăras, Halmos, Ville Satu Mare și Arduș s-au confecționat panouri C. E. C., expuse pe coridoare, s-au publicat articole la gasetele de pereți și s-a vorbit despre C.E.C. în orele educative și în adunările pionierilor.

— Cum să nu. Prin intermediul elevilor facem să pătrundă libretul C.E.C. în unele familii în care nu intrase niciodată: la muncitori care n-aveau obișnuință să economisească — nici n-aveau ce, în timpul burgheziei și moșierimii și nici nu le inspira încredere sistemul de economii de atunci. Atragerea părinților nu este un deziderat teoretic. La noi, comitetul de părinți a strîns prin diverse acțiuni suma de 4.000 lei. Pînă să fie cheltuită pentru mobilier școlar, ea a fost depusă la C.E.C.

— Mă rog, cu părinții e mai ușor! Dar cum ați reușit să convingeți pe elevi, în proporție de masă? 260 de elevi deponeți, la școala dumneavoastră, e ceva!

— A, nu e nimic senzațional. Cel mai mare stimulent a fost...

— Excursia.

— În ultimă instanță, da. În general pentru copiii nu e convingător să le vorbești de economii, așa, „în abstracto”. Tîneretea e nerăbdătoare și concretă. E bine să le fixezi un scop. În clasa a X-a „B”, unde sint dirigintă, am o elevă, Grădea Mihaela, sportivă frunțasă, care și-a economisit banii pentru echipament sportiv. Călin Ion și-a administrat foarte chibzuit bursa și și-a strîns vreo 400 de lei pentru un costum de haine. Firește, cei mai mulți au vrut excursia. Pedagogul trebuie să vadă care e dorința cea mai arzătoare a copilului și s-o propună ca scop pentru realizarea economiilor bănești. Se mai pot folosi nenumărate metode de propagandă. La începutul anului școlar, în „săptămîna economiei” s-a aranjat la noi o vitrină C.E.C. cu fotomontaje și articole care se schimbau în fiecare zi. Mă gîndesc, la anul, să închin o oră educativă problemei economiilor. Cu cei mici se pot face în clasă compuneri sau probleme de genul „Dacă depui la C.E.C. în fiecare lună 5 lei, cu o dobîndă de 5 la sută pe an, cit vei avea după 5 ani?”. Dar mai mult ca toate valorează exemplul personal. La noi în școală, toți profesorii au librete C.E.C.

— Toți?

— Toți!

Intre timp vasul a acostat. Micii mei prieteni și amabila interlocutoare au coborît.

— La revedere, și dacă vrei, ne întîlnim la anul...

— Unde?

— În Valea Jiului.

— Tot cu economiile voastre?

— Tot!

F. Z. FLORIN

Note bibliografice

Revista „Natura”

În numărul 3/1959 al revistei „Natura”, capitolul studii și cercetări cuprinde articole, care vin nemijlocit în sprijinul profesorilor de științe naturale și geografie din învățămîntul de cultură generală prin aceea că aprobundă și actualizează diferite capitole din manuale. Pe această linie se remarcă articolele „U.R.S.S. în economia mondială”, „Noua hartă de soluri a R.P.R.”, „Probleme de geomorfologia văilor”, „Evoluția florei și faunei în Cuaternar” s. a.

Profesorilor de științe naturale și celor care predau obiectul cunoștințe agricole li se acordă un sprijin prețios prin articolele care tratează despre organogeneza inflorescenței la porumb, microorganismele activatoare, cărbușeii cerealelor și combaterea lor s. a.

La capitolul de metodică sint publicate articole care tratează despre „Folosirea hărții la predarea geografiei continentelor”, „Noi procedee pentru modelarea hărții în relief”, „Riul artificial și folosirea lui în predarea geografiei în școală”, „Aspecte din experiența unor cadre didactice din Sibiu în ce privește instruirea și educarea elevilor pe baza concepției materialist-dialectice în procesul predării științelor naturale”, „Aspecte din experiența unor profesori de la Blaj pentru formarea la elevi a deprinderilor practice agricole”.

Numărul mai cuprinde note, noutăți științifice și informații de specialitate.

„Revista de pedagogie”

Numărul 3/1959 al „Revistei de pedagogie” are un sumar bogat, cuprînzînd interesante studii și cercetări care pot constitui pentru cadrele didactice un ajutor prețios în muncă. Menționăm în acest sens articolele: „Rolul învățămîntului seral și fără frecvență în formarea noii intelectualități legate de popor”, „Unele aspecte ale dezvoltării interesului pentru învățatură și munca practică la elevi”, „Rolul organizației de pionieri în pregătirea psihologică și practică a copiilor pentru muncă”, „Educația elevilor în spiritul patriotismului socialist prin cunoașterea realizărilor regimului nostru”, „Observații asupra utilității și importanței studierii teoriei literaturii în clasa a VIII-a”.

La capitolul consultații și discuții sint inserate articole axate pe cele mai actuale probleme ale școlii noastre ca de exemplu: „Problemele lecției în școlile profesionale și de meserii agricole”, „Instruirea practică în producție a elevilor de la Școala de meserii „Vasile Roaită” din Ploesti”, „Legarea școlii sătești de necesitățile gospodăriei agricole colective”.

Revista mai cuprinde materiale care oglindesc aspecte ale învățămîntului de peste hotare, ca și note critice și bibliografice.

Știri din școli

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Filipești-Tîrg, raionul Climpina, regiunea Ploesti, a pus la dispoziția Școlii de 7 ani din comună o suprafață de 7.000 m.p. teren arabil pe care s-a făcut un lot școlar model, cultivat cu legume și zarzavaturi.

Muncind pe acest lot, elevii au avut prilejul să-și formeze deprinderi de muncă în agricultură, au putut să urmărească „pe concret” cele învățate în cadrul științelor agricole în legătură cu creșterea și dezvoltarea plantelor de la sămînță pînă la obținerea recoltei.

De cînd elevii școlii și cadrele didactice care i-au îndrumat în muncă au avut bucuria primei recolte obținute pe lotul școlar: alături de colectivități ei au recoltat și valorificat în sectorul socialist sute de kilograme de ceapă, varză, roșii, fasole verde și altele.

Activitatea pe lot a folosit totodată pentru educarea elevilor în spiritul muncii în colectiv, în spiritul dragostei și respectului față de oamenii muncii de pe ogoare. Ei au putut să cunoască îndeaproape rezultatele obținute de țărani uniți în gospodăria agricolă colectivă și

să înțeleagă mai bine superioritatea agriculturii socialiste.

Deschisă cu ocazia încheierii anului școlar, expoziția școlilor din Timișoara reflectă orientarea învățămîntului pe linia îmbinării cunoștințelor teoretice cu activitatea practică, legarea învățămîntului cu viața.

Printre numeroasele expozite se găsesc jocuri didactice pentru dezvoltarea vorbirii și pentru reprezentări matematice executate de copiii din învățămîntul preșcolar, unelte și mașini complicate, ca: freze universale, mașini de geluit și perforat, menghine de banc, strunguri paralele și universale, confecționate de elevii școlilor profesionale și de meserii din Timișoara. Au reținut, de asemenea, atenția pitoreștile costume naționale, albume literare și istorice, hărțile geografice și istorice, harta economică a R.P.R. ilustrînd prevederile Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, și alte obiecte executate de elevii claselor I—XI ai școlilor elementare și medii din Timișoara.

Expoziția vorbește despre dragostea tineretului nostru școlar față de activitățile practice, despre dorința elevilor de a deveni oameni multilateral pregătiți.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL PEDAGOGIC DIN TIMIȘOARA, facultatea de Filologie organizează un concurs pentru ocuparea posturilor vacante: lector la filologia romanică și gramatică istorică; asistent la limba latină; șef de cabină la catedra de limba și literatura română; asistent la limba germană; asistent la cursul facultativ

de limba germană; asistent la gramatica limbii germane; asistent la cursul facultativ de limba rusă; preparator principal la catedra de limbi străine.

Doritorii vor înainta actele necesare pînă la 25 august 1959, la secretariat, str. Gh. Doja nr. 11, telefon 12-60.

Învățătorul Zoltan Const. — directorul Școlii de 7 ani din com. Românești, raionul Trușești, regiunea Suceava, folosește elevii la muncă în gospodăria lui.

— Și dumneata vrei să spui că asta e practică?!
— N-o fi practică, dar e practică...

Desen de FRED GHENĂDESCU

Instructorul comitetului regional a plecat în raion

Din experiența sindicatelor sovietice de învățămînt

Tovarășul Griko, instructor al Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Vladimir, nu stă mai niciodată în cabinet. Îl atrag școlile, oamenii, locurile unde freacă viața. Iată-l și de data aceasta în fața președintelui comitetului regional, spunîndu-i:

— Permiteți-mi să plec la Kriukovo.

— În ce scop? — l-a întrebat tov. Starodubov.

— Vreau să văd cum lucrează comitetul sindical de la școala medie din acest oraș.

Președintele a fost de acord cu propunerea instructorului. Aceasta a stat cîteva zile la școala medie din Kriukovo, a cunoscut multilateral activitatea ei. Au ieșit la iveală cu acest prilej unele neajunsuri: comitetul sindical din școală lucra fără plan, adunările sindicale aveau loc prea rar. Mمبرul comitetului care răspundea de munca profesională socotea în mod nejust că obligația lui consta numai în a organiza constăturile de producție. Aceasta a dus la faptul că aici nimeni nu se ocupa de răspîndirea experienței înaintate.

— Nu putem să ne împăcăm cu o asemenea situație — a spus tovarășul Griko. Trebuie să se acorde mai multă atenție problemelor profesionale.

Instructorul comitetului regional a indicat tovarășului Karsakov, președintele comitetului sindical din școală, ce forme de muncă să folosească pentru a contribui la îmbunătățirea procesului de învățămînt, la ridicarea nivelului la învățatură, a ajutat membrilor comitetului să alcătuiască un plan de muncă al organizației sindicale și să-și împartă în mod just sarcinile.

Deplasarea tovarășului Griko în raion — urmată de discutarea muncii comitetului sindical de la Școala medie din Kriukovo la ședința prezidiului comitetului regional — a avut o influență pozitivă. Activitatea comitetului sindical din școală s-a înviorat. Și ceea ce este cel mai important, acesta a început să pătrundă cu îndrăzneală în viața profesională a școlii.

Activiștii Comitetului sindical regional din Vladimir pleacă în raioane nu numai la semnale de alarmă, nu numai atunci cînd este necesar să pregătească discutarea unor probleme în ședințele prezidiului sau în ședințele plene. A pleca pe teren, a ajuta la îmbunătățirea muncii constituie o sarcină permanentă a activiștilor comitetului regional.

Nu de mult, tov. Starodubov, președintele comitetului regional, a fost în raionul Alexandrov. Cîteva școli din acest raion acumulasera o experiență în constăturile de producție. În cadrul acestora se discutau probleme privind învățămîntul general, politehnizarea, ridicarea calificării profesionale și a nivelului ideologic-politic al cadrelor didactice etc.

— La comitetul regional s-a discutat de multe ori despre con-

stăturile de producție — ne spune tov. Starodubov. Unii activiști socoteau că aceste constăturile nu dau rezultate bune în școli. Ceea ce am văzut în orașul Alexandrov dezmente însă părerile lor.

La comitetul regional sindical s-a statornicit o tradiție: dacă instructorii pleacă în raioane cu o sarcină anumită, ei nu se pot mîrgini numai la îndeplinirea acesteia, ci trebuie să acorde neapărat atenție și altor sectoare ale muncii sindicale.

În luna aprilie, de exemplu, instructorul Voinovski a plecat în orașul Gus-Hrustalnii, avînd sarcina de a verifica situația nunciilor în rîndurile cadrelor de pedagogi. Dar el nu s-a interesat numai de problema aceasta. Tov. Voinovski a cercetat cum se asigură iluminatul în sălile de cursuri și care este situația bufetelor școlare. A văzut că în multe școli clasele nu sînt suficient de bine luminate: în loc de șase becuri, existau numai patru. Sortimentul de alimente cu care erau aprovizionate bufetele era sărac. Ipseau în special produsele lactate, prețurile erau mari.

Tov. Voinovski s-a dus împreună cu președintele comitetului regional la comitetul orașesc și a arătat care sînt observațiile sale. S-a stabilit ca în timpul verii să se reutilizeze rețeaua electrică în toate școlile, iar secția comercială a verificat toate bufetele școlare și a luat măsuri pentru îmbunătățirea hranei elevilor.

Menținînd o legătură strînsă cu organizațiile sindicale de bază, activiștii comitetului regional cer cu stăruință ca președinții și membrii comitetelor raionale să meargă la rîndul lor în școli, să ajute comitetelor locale să-și ridice combativitatea. Iată un exemplu convingător. Comitetul sindical raional din Murom nu ținea legătura cu organizațiile sindicale de bază. Nici președinta comitetului, tov. Sorokina, nici membrii acestuia nu mergeau la școli. Nefiind controlate, multe organizații își desfășurau nesatisfăcătoare munca.

Comitetul regional sindical, se înțelege, nu s-a putut împăca cu această situație. La una din ședințele sale, comitetul a discutat activitatea comitetului raional din Murom. Tov. Sorokina a primit o sancțiune pentru munca ei nesatisfăcătoare cu organizațiile sindicale de bază.

Deplasările în raion dau instructorilor comitetului regional posibilitatea să cunoască la fața locului activitatea organizațiilor sindicale de bază, neajunsurile ei, să ajute din timp la înlăturarea lor, să scoată la iveală și să generalizeze tot ceea ce este mai bun în munca comitetelor sindicale din școli și din raioane. Legătura strînsă cu organizațiile sindicale dă comitetului regional posibilitatea de a conduce activitatea acestora în mod concret, în cunoștință de cauză.

A. KOCERGHIN

(Din „Uciet'skaia Gazeta“)

O școală nou construită la Pырzyce, în voievodatul Szczezin.

LA A 15-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII POLONIEI DE SUB JUGUL FASCIST

Dezvoltarea învățămîntului în Polonia populară

Nu putem vorbi despre înfăptuirile învățămîntului în ultimii 15 ani în Republica Populară Polonă fără să ne întoarcem cu gîndul în urmă, la timpurile de dinainte de război, și fără să facem o comparație între învățămîntul din cele două Polonii: capitalistă și socialistă. Ca și în numeroase alte domenii și în domeniul învățămîntului, confruntarea cu situația din perioada de douăzeci de ani dintre cele două războaie ne înfățișează și mai concludent marile succese ale învățămîntului polonez de astăzi.

În cursul celor 20 de ani de existență a Poloniei capitaliste n-au frecventat școala peste un milion de copii de vîrstă școlară. Chiar și în capitală mii de copii rămîneau în afara școlii elementare. Erau regiuni, districtul Rzeszow de pildă, unde principiul învățămîntului obligatoriu era realizat — după cifrele oficiale — de-abia în proporție de 50 la sută.

O altă mare carență a învățămîntului de dinainte de război era diferențierea școlilor elementare în trei grade. Școlile de gradul I — la sate proporția lor era de 75 la sută — aveau de-abia 4 clase, cele de gradul II aveau 6 clase, și numai școlile de gradul III realizau programul de șapte ani, dar numărul acestora din urmă era relativ mic. De exemplu, la sate școlile de șapte clase reveneau la 17 comune.

Și, în timp ce pentru un milion de copii nu erau locuri în școli, numeroși alți copii terminau învățatura doar cu 4 clase, ca după cîțiva ani să devină din nou analfabeți.

Astăzi toate acestea au rămas

doar o amintire urită. S-a atins aproape o școlarizare generală deplină în ceea ce privește școala elementară; astfel, în anul 1958 peste 98 la sută din copiii în vîrstă de 7—13 ani frecventau școala. Șomajul învățătorilor a dispărut cu desăvîrșire.

Un progres simțitor a înregistrat, de asemenea și învățămîntul profesional. Deși există de aproape două secole, de-abia în regimul Poloniei populare a propășit cu adevărat. Prima școală profesională a fost înființată în anul 1761, la Opole Lubelski. Școala aceasta — după cum arată legea votată pe vremea aceea de Seim — era destinată „copiilor săraci din țară“.

O dovadă a dezvoltării uriașe a învățămîntului profesional în Polonia populară ne-o dă numărul mare de elevi înscrși în aceste școli. Înainte de război, la o populație de 35 milioane, școlile profesionale numărau 90.000 elevi; astăzi, la o populație mai mică, școlile profesionale sînt frecventate de 450.000 elevi. Progresul învățămîntului profesional nu constă însă numai în marea număr de

elevi, ci, de asemenea, în dezvoltarea rețelei și a tipurilor de școli, în ridicarea nivelului său științific, tehnic și pedagogic. Învățămîntul profesional din Polonia a dat în perioada de după război peste 1.200.000 absolvenți ai școlilor profesionale tehnice de diferite tipuri. În modul acesta economia națională a primit 1.200.000 de muncitori și tehnicieni calificați pentru diferitele ramuri agricole, sanitare, culturale etc.

Modificări revoluționare au avut loc și în învățămîntul superior din Polonia. Dezvoltarea rețelei de școli superioare, creșterea numărului studenților și îndeosebi schimbări importante în componența socială a tineretului studios — iată doar cîteva din înfăptuirile sale.

În modul acesta programul referitor la dezvoltarea învățămîntului de toate tipurile, la extinderea lui și la accesul tineretului muncitoresc și țărănesc la program lansat încă din primele zile ale eliberării și cuprins în Manifestul Comitetului Polon de Eliberare Națională — a devenit fapt împlinit.

BARBARA DROZDZ

Al VII-lea Festival Mondial al Tineretului

La 26 iulie, la Viena, străveche cetate a culturii, se deschide cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului, marea sărbătoare a păcii și prieteniei tinerilor din lumea întreagă. Viena, împodobită sărbătorește, își așteaptă oaspeții — soli ai tineretului din cele cinci continente care reprezintă peste 120 de popoare ale lumii. Nici o piedică nu a putut stăvilii dorința tinerilor de a-și uni glasurile în apărarea păcii, pentru un viitor luminos, în care idealurile lor tinerțești să poată fi împlinite.

Festivalurile mondiale ale tineretului și studenților au devenit o tradiție. La Praga, Budapesta, Berlin, București, Varșovia și Moscova, în ritmul cîntecului și al dansului, în parcuri, grădini și pe stadioane s-au legat mii de prietenii. Zilele acestea, la Viena, prietenii vechi își vor strînge din nou mâinile.

Tineretul patriei noastre va fi reprezentat la cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului de o delegație de 350 de tineri muncitori, țărani muncitori, intelectuali, studenți și elevi. Ei duc la Viena mesajul tinerilor din Republica Populară Română care au jericirea să trăiască într-o țară liberă, o țară în care tineretului i se deschid nenumărate perspective de dezvoltare, căi variate spre cele mai înalte culmi ale științei și culturii. Ei duc la Viena mesajul nostru de PACE ȘI PRIETENIE.

Conferința internațională a învățămîntului public

La Geneva a avut loc sub auspiciile U.N.E.S.C.O. și ale Biroului Internațional al Educației, Conferința internațională a învățămîntului public la care au participat delegații din 74 de țări. Republica Populară Română a fost reprezentată de prof. ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, și Nicolae Sișos, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Luni, 13 iulie, în cadrul lucrărilor conferinței, șeful dele-

gației R. P. Romine prof. ing. Ștefan Bălan a prezentat un raport asupra progreselor înregistrate în învățămîntul din R.P.R. în anul școlar 1958/59. Raportul delegației romine a fost primit cu mult interes, numeroase delegații interesîndu-se de unele probleme ridicate în raport. Astfel, delegația Statelor Unite s-a interesat de problema controlului medical al sănătății și de educația fizică a elevilor și studenților din R. P. Română, delegația Canadei s-a arătat interesată de organizarea

învățămîntului tehnic în țara noastră, delegația Filipinelor a pus întrebări în legătură cu învățămîntul naționalităților conlocuitoare, delegația R. P. Ungare s-a interesat de organizarea învățămîntului profesional etc.

În aceeași zi delegația romină a prezentat conferinței standul rezervat țării noastre în cadrul expoziției țărilor participante la Conferința internațională a învățămîntului public. Standul a fost vizitat de numeroase delegații.